

Essència Barceloneta

#15/2025

en positiu

Toni Albiol "Maireta"
Pescador abans que
Sant Pere

El Nadal més salat
Port de Barcelona

La Maquinista
La Barceloneta
industrial

BCN NADALI!

BCN FESTES!

barcelona.cat/nadal

STAFF

Direcció i coordinació editorial:
Manel Martínez i Mariano Pascual

Disseny i maquetació:
Kala Dem i Núria Vera

Web: www.imuntech.com

RRSS: Francina B.

Traducció anglès:
Pawel Wójcik

Correcció:
Gemma Martínez Bravo

Col.laboradors:
Lluís Artús, Vicens Forner, Marina Martínez, Carlos Ruano, Pol Montserrat, Josep Orts, Antonio Iturbe, Toni Lanuza, Isabel Centeno, Taller d'Història de la Barceloneta, Casa de la Barceloneta CB 1761 i Pexels.

Foto portada:
Lluís Artús

Impressió:
Anfigraf

DL B 15281-2022

Imprès en paper ecològic

www.essenciabarceloneta.cat

Info/contacte:

Publicitat:
comercial@essenciabarceloneta.cat

Contingut:
info@essenciabarceloneta.cat

Publicació de distribució gratuïta.

Essència Barceloneta no es fa responsable de l'opinió dels seus col.laboradors.

Amb el suport de:

Barcelona

EDITORIAL

Soc del barri o estic en el barri?

Qui ho anava a dir? El barri ja era exemple d'innovació fa més de 150 anys. La Maquinista era el més top de la indústria nacional i ho va ser durant dècades.

Qui ho anava a dir? El barri continua sent exemple d'innovació tecnològica 150 anys després. Aquí estan situats alguns dels més avançats centres i ecosistemes digitals, tecnològics i de recerca.

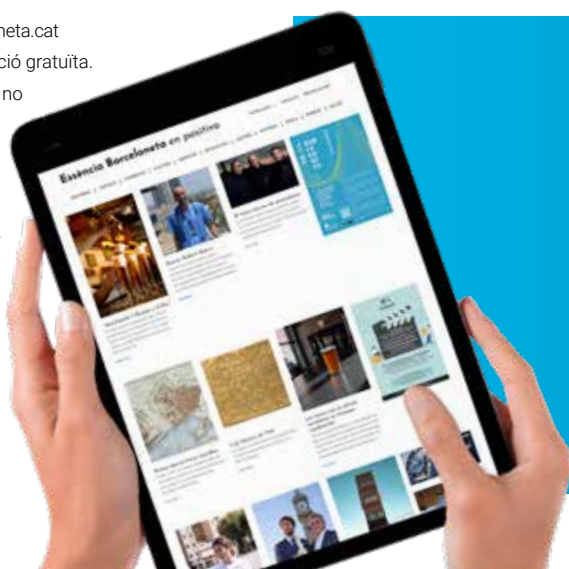
Sembla que la vida, com les modes, es repeteix... o no és exactament aquest el cas?

Preguntem-nos d'entrada: als seus habitants els amoïna si el barri és o deixa de ser exemple d'innovació?. Perquè referir-nos a barri no és només parlar de territori, de m² o de carrers i places; és sobretot, una qüestió veïnal. Barri són persones.

Fa 150 anys, amb La Maquinista era molt clar. L'empresa donava ocupació a gran part dels veïns i a més col·laborava, social i econòmicament, de manera activa en la millora de la vida del seu entorn, del seu barri.

Ara passa el mateix amb les anomenem-los "actuals Maquinistes"? Per descomptat, em diran que és inviable aquesta participació veïnal dins les plantilles de les tecnològiques situades al barri. Estem d'acord, seria difícil trobar entre els veïns a molts investigadors en biomedicina o experts en IA.

Però el que des d'aquestes pàgines volem recordar-los és el fet que no oblidin que, encara que sense gent local a les seves plantilles, són part del barri. I per ell, per això, sempre hi ha alguna cosa a fer. Com fa 150 anys ja feia La Maquinista ■

Puedes ver la versión en
CASTELLANO de la revista

You can see the **ENGLISH**
version of the magazine

Segueix-nos a:

@essenciabarceloneta

essenciabarceloneta

HISTÒRIA

Els cementiris

Detall del Pla Geomètric de Barcelona publicat en 1842, en el qual s'evidencia un cementiri en l'eix principal de la Barceloneta, just on estava situada l'església.

Abans de la construcció dels cementiris fora de la ciutat, la gent s'enterrava dins de les esglésies o al seu voltant, depenent de la classe social: les classes altes ho feien dins dels temples, mentre que la resta de la població, ho feia a les fosses o als cementiris parroquials, normalment situats al voltant de l'edifici eclesiàstic. Així s'havia fet des de feia molts segles. El pensament imperant era que, com més a prop de l'església fossis enterrat, més a prop de Déu estaries un cop mort.

Un nou canvi de mentalitat

A finals del segle XVIII, aquesta mentalitat va canviar a causa de l'entrada, al nostre país, dels corrents higienistes procedents del nord d'Europa. Aquests, fruit dels avenços de la medicina i la ciència —amb el descobriment dels virus i els bacteris—, van posar de manifest la necessitat de vetllar per la salut dels ciutadans amb la creació d'estudis sobre els

diferents espais urbanístics i ecosistemes poblacionals, juntament, amb els costums i els hàbits de la gent: el que bevien, si l'aigua era de qualitat, el que menjaven, la higiene del cos, l'aire que respiraven, si les cases tenien ventilació, les hores de treball i de descans, etc. Això va conduir, en un futur, al disseny de ciutats més obertes i amb més espais verds, on hi hagués un sistema de clavegueram adequat, unes edificacions amb ventilació i llum i la construcció de possibles focus de contagi ben lluny de les ciutats.

És per això que els cementiris parroquials van ser els primers espais estudiats, perquè de seguida van ser considerats espais de putrefacció, de contaminació, d'insalubritat i de possibles focus de transmissió d'epidèmies perilloses per als habitants de les ciutats emmurallades i es van buscar llocs allunyats i deshabitats, fora muralles, i sovint en llocs on hi

hagués activitats econòmiques contaminants (com escorxadors) o a prop d'abocadors per construir-los.

No pensem que aquest canvi de mentalitat fos fàcil i ràpid. Van haver-hi moltes reticències i desconfiança per part dels feligresos, que no veien amb bons ulls enterrar els seus morts lluny de la ciutat i de la protecció eclesiàstica. No deixava de ser una mentalitat profundament arrelada des de feia segles que, amb el temps, la societat no tindria més remei que acceptar.

El cementiri de l'església de Sant Miquel del Port

No hi ha indicis que l'església de Sant Miquel del Port disposés del seu propi cementiri en el moment de la seva construcció. Tanmateix, és lògic pensar que, atès que totes les esglésies de la ciutat comptaven amb una necròpolis pròpia, en edificar-se l'església de Sant Miquel del Port l'any 1755,

L'actual carrer Andrea Dòria era abans el carrer Alegria i va ser l'original carrer del Cementiri.

es destinés un espai per enterrar-hi els veïns que depenien de la parròquia.

Probablement, aquest espai es trobava darrere de l'edifici de l'església, a la part que dona al carrer Balboa, on actualment s'exposa la figura del "Negre de la Riba", però algunes fonts han arribat a insinuar que existia alguna cosa semblant a un cementiri, al costat de l'edifici eclesiàstic, mirant cap al carrer Maquinista. Malauradament, no existeix cap documentació que ho certifiqui cent per cent, ni s'han trobat restes procedents d'exhumacions. Per tant, no podem assegurar que va existir, només ho podem intuir.

El primer cementiri extramurs

L'any 1775 hi va haver un primer intent de construcció d'un cementiri extramurs a la ciutat de Barcelona. Va ser promogut pel bisbe Josep Climent Avenent (1706-1781), un dels primers defensors dels corrents higienistes al nostre país i que va contribuir a la seva difusió. La seva lluita es va basar en la transformació de l'aspecte urbanístic de la ciutat per eliminar els espais potencialment perillosos.

La primera notícia que tenim sobre la construcció d'un cementiri fora de la ciutat fa referència a l'any 1791, ubicat en uns terrenys despoblats, molt a prop de la platja, entre els magatzems que servien d'escorxador, situats on ara està el carrer Balboa, i l'antic Llatzeret, més o menys on avui s'aixeca l'Hospital del Mar, que per aquells anys i per una epidèmia de febre groga que va patir la

ciutat, es va edificar un llatzeret de forma provisional en aquells terrenys. Aquest cementiri es va utilitzar com a ossari per a les restes exhumades d'altres cementiris i per enterrar-hi els pobres que morien a l'Hospital de Sant Pau i la Santa Creu.

Sabem que l'any 1807 es trobava en estat lamentable, gairebé abandonat, possiblement a causa de la seva desvinculació eclesiàstica i de la seva ubicació allunyada, però no hem d'oblidar la reticència de la població urbana que seguia fortament marcada per la religió i per unes creences seculares que dificultaven normalitzar els enterraments fora dels llocs de culte. L'any 1813, les tropes napoleòniques van acabar de destruir aquest cementiri, del qual no en queda cap resta.

Hi ha poca documentació que faci esment d'aquest primer cementiri fora muralla, però és curiós que a la Barceloneta, als seus inicis, hi hagués un carrer amb el nom del "carrer del Cementiri", que posteriorment, i no sabem si per contradir el nom anterior, es va canviar a "Carrer Alegria" i, actualment porta el nom de "Carrer Andrea Dòria". Per la situació del carrer, que parteix de la Repla o de la part posterior de l'església fins al Passeig Marítim, el seu nom podria fer referència a l'antic cementiri de la parròquia de Sant Miquel del Port, o bé assenyalar el camí per anar cap a aquell cementiri que el bisbe Climent va construir.

L'any 1818, les teories del bisbe Climent es van veure, per fi, realitzades, i es va aprovar la construcció d'un cementiri fora de la ciutat: el Cementiri de Poblenou, conegut com a "Cementiri de l'Est", inaugurat l'any següent (1819) pel seu predecessor, el bisbe Sitjar, i va ser considerat el primer cementiri municipal situat extramurs.

La febre groga de 1870

La ciutat de Barcelona, i més concretament la Barceloneta, van patir sempre epidèmies de còlera, pesta groga o tifus als segles XIX i XX. Una de les més

L'Església de Sant Miquel del Port, construïda el 1755, possiblement disposava d'un espai annex per l'enterrament dels veïns.

significatives i documentades va ser la febre groga del 1870. A finals d'agost va començar a córrer el rumor d'una malaltia que afectava alguns veïns, procedents del vaixell Maria, arribat al port el dia 26 d'agost, des de l'Havana. Així doncs, l'epidèmia es va iniciar al port i es va estendre pels carrers de Sant Telm i Pescadors, en aquell moment sense clavegueram i amb habitatges vells i massificats. Un dels primers conflictes que va sorgir va ser el lloc on enterrar els morts procedents dels vaixells, fet al qual l'alcalde del barri, Eduard Reig, s'hi va oposar pel perill sanitari que podia suposar. Finalment, es va decidir fer-ho de nit i amb totes les mesures de protecció possibles per evitar el contacte amb la població, en un lloc apartat com podia ser la platja i coberts amb calç viva. Com veiem, en casos extrems, es buscaven llocs improvisats per apartar els morts de la resta de ciutadans.

Al setembre, davant la magnitud del brot, la Junta Provincial de Sanitat va decidir desocupar el barri. El 20 de setembre, vuit-cents veïns pobres de la Barceloneta van ser traslladats a la colònia sanitària de Montalegre, situada a la Serralada de Marina, prop de Tiana, amb capacitat per a dos mil acollits.

El 22 de setembre, l'Ajuntament i la Junta de Sanitat ja van ordenar el desallotjament forçós de la Barceloneta, obligant els veïns a lliurar les claus al seu alcalde. El 5 d'octubre es va prohibir l'entrada al barri, i no va ser fins al 17 de novembre que es va començar la desinfecció de carrers i edificis. Per fi, l'1 de desembre els veïns van poder tornar a les seves llars.

Mentrestant, els veïns que van anar a parar a la colònia sanitària de Montalegre van ser atesos i curats, però no es va poder evitar que alguns morissin i fossin enterrats en un cementiri propi de la colònia, que anomenaven "dels empestats". Actualment, tot i estar abandonat, es pot visitar i acostar-se a un monument dedicat a les víctimes, amb la inscripció:

«Colonia de Montalegre. El Ayuntamiento de Barcelona a las víctimas de la fiebre amarilla, 1870.»

Per la documentació consultada, sabem que en aquest cementiri reposen 76 veïns de la Barceloneta, morts per la febre groga, però a causa del mal estat de les tombes no es veu cap inscripció i es fa impossible saber on van ser enterrats.

Un enterrament laic

En el diari La Independencia del dia 2 de desembre de 1871 trobem la següent notícia que ens fa referència als cementiris. L'any 1871, el 2 de desembre, el veí de la Barceloneta Àngel Lucas Andreu, intèrpret de llengües sueca, noruega i russa, casat amb Aurora Dols Boracino, i resident al carrer Baluard, 34, primer pis, va perdre un fill d'onze mesos, anomenat Plinio Lucas Dols. Àngel Lucas era un home republicà federal, lliurepensador i defensor de l'ateisme i la raó, i va voler enterrar el seu fill al cementiri del Poblenou, on posseïa un títol de propietat i disposava d'un certificat del Jutjat Municipal que així ho certificava. En arribar-hi, el presbiteri del cemen-

tiri de Poblenou, Josep Fillol, li va exigir una autorització eclesiàstica per poder realitzar l'enterrament. En negar-se a fer-ho, se li va denegar l'ús de la seva tomba familiar i el nen fou deixat en una sala insalubre coneguda com a "Sección de Republicanos y Librepiensadores", on va ser enterrat.

Àngel Lucas acudí als jutjats per denunciar el que considerava una vulneració del seu dret de propietat, tot reclamant:

«Y resuelva la manera de poder cada ciudadano hacer uso de su legítimo derecho de propiedad, derecho al parecer desconocido por los empleados del culto católico.»

El cas no fou únic: ja existien altres denúncies cap a la persona de Josep Fillol, com la de Josep Forest Prades, fuster, veí de la Barceloneta i també republicà federal, que va patir un cas similar amb l'enterrament del seu nadó, un any abans. Josep Forest havia denunciat al senyor Fillol, al maig de l'any anterior, per haver enterrat el seu fill, un nadó de pocs mesos, en aquest cas al cementiri d'avortaments, juntament amb més de vuit cadàvers de nens, en lloc del nínxol familiar. Josep Forest va aconseguir, finalment, obrir la tomba i enterrar el seu fill al nínxol familiar. Les denúncies contra Fillol es basaven en el desconeixement del dret de la propietat i en la negativa a permetre enterraments no catòlics. Dues qüestions que començaven a entrar en el pensament modern i que van tenir la seva esplendor un segle més tard ■

Reportatge: [Isabel Centeno](#).

7a edició del Nadal al Port

Del 28 de novembre al 6 de gener torna "Nadal al Port". 40 dies d'espectacle als 24.000 m2 d'activitats, parades, atraccions i sorpreses per gaudir del que ja s'ha consolidat com tot un clàssic de les festes nadalenques a la ciutat.

Llum i mar

Barcelonins i visitants de totes les edats poden viure el Nadal més salat en un espai únic. Un espai de llum, amb la Torre de Jaume I convertida en un gran arbre de Nadal, la façana de l'edifici de l'Autoritat Portuària totalment il·luminada i amb un estel de llum de 17 metres al centre de la plaça.

L'univers marí i portuari pren protagonisme. A més els batejos de vela —impulsats per la Fundació Barcelona Capital Nàutica— conviden el públic

a pujar a bord per descobrir la ciutat des del mar i comprovar que navegar també pot ser una experiència sostenible, inclusiva i accessible.

Las Golondrinas, tot un clàssic barceloní, estrenen recorreguts nocturns amb una embarcació engalanada per Nadal, música per a l'ocasió i actors que dinamitzaran el viatge. I per als més curiosos, Salvament Marítim obre un dels seus vaixells al moll de les Drassanes per explicar com és la feina de rescatar vides i protegir el mar.

Tampoc hi falten els vaixells històrics del Museu Marítim, com el Santa Eulàlia o el Far Barcelona, oberts al públic. A bord del pailebot Santa Eulàlia, una bústia reial espera les cartes dels més petits, que també podran visitar la carpa

del Museu per escriure-les. Un any més, l'embarcació de l'ONG Open Arms mostra la seva tasca de salvament i defensa dels drets humans.

Nadal al Port i festa de barri

Diferents entitats socials, associacions i escoles locals estan presents a les parades del moll de la Fusta amb tallers, jocs i activitats on els infants aprenen sobre l'activitat portuària, la cultura marítima i l'economia blava. Una iniciativa que reforça el vincle entre el Port de Barcelona, la seva comunitat portuària i els barris de l'entorn, i consolida el caràcter obert i participatiu del Nadal al Port.

Activitats ja clàssiques

Tampoc poden faltar la Copa Nadal del Club Natació Barcelona, el Primer Bany de l'Any, impulsat pel Club Natació Atlètic-Barceloneta o la regata de Ioles, organitzada pel Reial Club Marítim de Barcelona. Espais emblemàtics del Port com el Maremagnum, l'Aquàrium, el Museu d'Història de Catalunya o el World Trade Center s'hi sumen amb concerts i activitats pròpies. Per als més petits (i els no tan petits), FunBox, el parc inflable més gran del món, torna al pla de Miquel Taradell. Ienguany, se sumen dues noves atraccions: Energy i l'Arbre de boles accessible.

El Tinglado Reial

Els dies 3 i 4 de gener, el moll Oriental es transforma en el centre d'operacions dels Reis d'Orient. Els infants podran entregar les seves cartes, participar en tallers i descobrir com

s'organitza l'arribada més esperada de l'any gràcies al Port Vell del Port de Barcelona i a la Comissió de Festes de la Barceloneta. Un trenet nadalenc gratuït, ofert per Marina Vela, connectarà els principals punts del Port Vell amb el Tinglado

Reial, ubicat als Tinglados del moll Oriental del Port de Barcelona.

Sostenibilitat

El Nadal al Port reforça un any més el compromís amb la sostenibilitat: materials reciclats,

reducció del consum energètic i una gestió responsable dels residus i del volum de so.

En definitiva, Nadal al Port consolida el Port de Barcelona com una autèntica ciutat portuària viva, oberta i connectada amb la ciutadania. Un espai on la dimensió econòmica, cultural, social i sostenible es donen la mà: dinamitzant l'entorn portuari i, en especial, el Port Vell; apropant la cultura marítima i l'activitat del port a tots els públics; visibilitzant projectes dels barris i entitats de l'entorn, i reafirmant el compromís amb la sostenibilitat, mitjançant una gestió eficient de l'energia, l'ús de materials reciclats o de segon ús i la reducció de l'impacte acústic ■

AGENDA D'ACTIVITATS

Port de Barcelona

EL CIRC RALUY PROTAGONITZA L'ACTE D'INAUGURACIÓ DEL "NADAL MÉS SALAT"

Un espectacle teatral del Circ Raluy va servir per donar per inagurat, la nit del 28 de novembre, el Nadal al Port. L'acte va comptar amb la presència del president del port de Barcelona, José Alberto Carbonell, i el director del Port Vell, David Pino. L'esdeveniment va fer gaudir els més petits, amb un espectacle de llum, màgia i música que dona l'inici a més d'un mes d'activitats entorn del Nadal i la interacció amb el mar. Sens dubte, és el "Nadal més Salat"!

SOSTENIBILITAT

L'Omega-3 del nostre mar s'esvaeix

Un repte per a la salut a la Barceloneta

Un estudi científic recent ens llança una alerta clara i preocupant des del cor del Mediterrani: el subministrament local dels essencials àcids grassos Omega-3 ha caigut més d'un 60% en només dues dècades. Aquesta és la principal conclusió d'una investigació liderada per l'Institut de Ciències del Mar (ICM-

CSIC) de Barcelona, publicada a la revista Food Policy.

La recerca, encapçalada pel doctor Josep Lloret de l'ICM-CSIC, i basada en l'anàlisi de les captures a la costa de Girona, quantifica per primera vegada aquesta pèrdua alarmant. Els resultats mostren que la quantitat d'Omega-3 aportada per la pesca local va passar de 15 tones anuals l'any 2000 a només 6 tones el 2023.

Els culpables d'aquesta davallada són l'escalfament accelerat del nostre mar i la sobreexplotació pesquera. Espècies tradicionals i riques en aquest nutrient, com la sardina o l'anxova, pròpies d'aigües més fredes, veuen minvades les seves poblacions i la seva capacitat de produir Omega-3. Tot i que les captures d'espècies d'aigües càlides

com l'alatxa han augmentat, la seva aportació nutricional no compensa la pèrdua global.

Aquest no és només un indicador ecològic, sinó de salut pública. L'Omega-3 és vital per prevenir malalties cardiovasculars i neurològiques. Els metges col·laboradors de l'estudi, Angel Izquierdo i Joan San, alerten que ens enfrontem a un repte de salut pública, ja que cobrir la ingesta diària recomanada serà cada cop més difícil.

I què passa amb l'aqüicultura? L'estudi també apunta les seves limitacions. Molts peixos d'aqüicultura es nodreixen amb farines i olis procedents de peix salvatge. A més, el peix criat en granges pot tenir un contingut menor d'aquests valuosos àcids grassos que el peix salvatge.

Enfront d'aquest escenari, l'equip científic, coordinat des de Barcelona per en Josep Lloret, proposa accions urgents: reforçar la gestió per recuperar els estocs, diversificar el consum cap a espècies infrautilitzades però nutritives (com l'alatxa o el trencahams) i aprofitar millor els subproductes de la pesca per al consum humà directe.

El missatge és clar i ens toca de prop: preservar la pesca local no és només qüestió de tradició, sinó de seguretat alimentària i salut. Per a una Barceloneta i una Mediterrània sanes, cal actuar amb urgència i visió. El futur del nostre plat i del nostre benestar en depèn ■

Institut de Ciències del Mar

Cap d'Any
AL MERCAT

31
Desembre

De 11:00 a 14:00 hores
Mercat de la Barceloneta

*** Raim i Cava**
PER A TOTS ELS NOSTRES CLIENTS

ANIMACIÓ MUSICAL DURANT EL
MATÍ I CAMPANADES A LES 12:00H

Acomiada l'any amb nosaltres!

Organitza:

Amb el suport de:

CRÒNIQUES DE L'ÒSTIA

El Pola al NODO

El Cinema Marina era una d'aquestes sales enormes amb el terra fent pendent des de l'entrada fins a la pantalla, dissenyat perquè tot el públic pogués veure la pel·lícula còmodament, sense que molestessin els caps dels quals s'asseien davant. Tenia un aforament d'unes cinc-cents persones entre General i Preferència.

Els meus amics i jo estàvem asseguts a Preferència, que abastava tota la planta baixa. La meva mare preferia que paguéssim dos reals més i no agaféssim polls, o pitjor encara, xinxes, del públic que més abundava a General.

S'apagaven les llums. Començava amb aquella música patriòtica.

Malgrat que ja estàvem acostumatats a sentir-la, a tots ens provocava una profunda depressió. Era el NODO. Sempre donaven el mateix rotllo: Franco inaugura un pantà. Franco pescant a Ferrol amb el iot Astor. Franco caçant...

Però aquell dia ens esperava una sorpresa al públic del cinema Marina que ens deixaria sense respiració:

Un nen espanyol d'onze anys ha estat trobat quan intentava travessar la frontera de Polònia des d'Alemanya a trenta quilòmetres de Berlín. Pel que sembla, el petit va ser donat per desaparegut fa dos anys mentre jugava al carrer al barri de la Barceloneta. Antonio Cazorla va desaparèixer juntament amb un altre nen de nacionalitat francesa, que pel que sembla va morir congelat mentre travessaven el país veí, segons manifesta el supervivent. Aquest nen ha demostrat al món la força i tenacitat d'aquesta nova raça d'espanyols que, de molt joves, senten l'ansia d'aventura que aquesta nova Espanya ha inculcat en l'esperit de tots els joves i bla-bla-bla...

Poc imaginaven aquells infeliços, ximples de la informació, que si el Pola va arribar fins a Polònia, va ser perquè una vegada va sortir de la Barceloneta, no va saber tornar, i va continuar caminant amb l'esperança que algú el reconegués i el portés a casa. El que no podia pensar aquell nen amb deu anys era que trigarien tant.

Les autoritats del nostre país, amb la col·laboració de les for-

ces de la Guàrdia Civil, s'han fet càrrec del nen, juntament amb la família d'aquest, a la frontera de la Jonquera, on les autoritats del país veí, els han fet lliurament, en un acte emotiu, i de nou: bla-bla-bla. El Generalíssim Franco s'ha interessat personalment per l'estat de salut del noi. S'ha obert una recerca col·laborant tots dos països per aclarir els motius que van induir a aquestes pobres criatures a escapar de casa.

No ens ho podíem creure, el Pola estava viu i, a més, era un heroi. El cinema sencer es va quedar mut. Semblava que estiguéssim posant per a un quadre de Goya, ningú movia ni les pestanyes. De sobte van esclatar els "visca" i els aplaudiments, la gent es va tornar boja, es van encendre les llums i poc va faltar perquè haguessin d'intervenir els antidisturbis. La família Cazorla, a la qual tothom al barri coneixia pels Polas, eren naturals de Roquetas, província d'Almeria. Eren pescadors, el matrimoni tenia cinc fills, Antonio, el Pola, era el segon. La mare estava segura que el seu fill havia estat rapat per a extreure-li la sang. En aquells temps corria el rumor

que alguns tísics adinerats baixaven sovint als barris humils a comprar sang per a "trasfusio-nar-se", fet que aquells vampirs consideraven tan natural, com ho seria avui un canvi d'oli, però que vist des d'una altra perspectiva més honesta, s'assembla més al tràfic d'òrgans. Més d'un nen havia desaparegut amb anterioritat, pujant enganyat al cotxe d'un desconegut pel mètode de: "vols un "caramellet", maco?". Així doncs el cas Pola havia estat, segons les mares del barri, un exemple clar de què mai haviem de parlar amb desconeguts. Estava clar que haurien de buscar un altre exemple ■

Vicens Forner
Fotògraf i cronista

BARCELONETALENT

"He estat pescador abans que Sant Pere"

Toni Albiol "Maireta"

Toni Albiol, Maireta, és el patriarca d'una llarga saga de pescadors. Tenen una de les poques barques d'arrossegament que queden actualment al Port de Barcelona. Cada dia el seu fill David surt a pescar, com va fer ell, com feia el seu fill Simó, com feia el seu avi, el seu besavi i altres abans. Els Maireta, com els Pau o els Lagartos i algun més, són una família de pescadors centenària, de generacions. D'aquestes que, com espero que sàpigues, benvolgut lector, avui està lluitant per sobreviure davant de les abusives normatives que els imposen des de la CEE. Esperem que si el mar no va poder amb ells, no siguin ara les administracions qui els enfonsi.

Presenti's.

Soc Toni Albiol Sibera. 84 anys. He estat pescador abans que Sant Pere i porto casat amb la Tere des de sempre. Soc Ratat

per part de pare i Fustero per part de mare. Tinc 4 fills: Rosa, David, Tere i Simó (DEP), 9 nets, 1 besnét i un altre en camí.

Ratat i Fustero?

Els sobrenoms venen per alguna cosa sempre. Ratat perquè el meu avi va patir la verola i li va quedar la cara gravada i els nens de la seva edat li deien que tenia la cara mossegada per la rates. I se li va quedar Ratat, a ell i als descendents. L'origen de Fustero el desconec.

Però se'l coneix com Maireta?

El meu pare va començar de patró molt molt jove, als 14 anys i en aquella època sense papiers, clar. En veure'l tan poca cosa i ja manant la gent deia "mira aquesta criatura, sembla una maireta".

S'emociona en recordar-ho.

En el seu honor li vaig dir Maireta a la primera barca que vaig fer, després a la Maireta II, la

D'esquerra a dreta, Toni Albiol, al fons al pal. Miguel, Emilio Albiol i Toni Albiol Pare.

Maireta III i fins a l'actual Maireta IV.

Pescador de bressol.

Per part del meu pare i per part de la meua mare. Jo ni recordo quan vaig començar a anar al mar, encara anava el meu avi. I els meus fills David i Simó a partir dels 4 anys ja embarcaven quan tenien festa a l'escola.

Mariners.

Ep, pescadors; que no és el mateix. El que va al mar és un navegant o un mariner. Nosaltres anem al mar i pesquem. Som pescadors.

Pescador diguem "pre-GPS".

Ens guiàvem per "senyes". Referenciant-nos per la costa. Les muntanyes, els campanars, una torre, les estrelles,... Eren el nostre GPS. Es diu navegar "per estima". I amb això sabies perfectament on calar i com era el fons.

Costa imaginar que s'aconseguís així una ubicació precisa.

La clavem en tot just metres. Havies de creuar dues referències, dues senyes, i et donava aquesta roca del fons exactament.

Simó Albiol

©Vicens Forner

Al mar cal tenir-li respecte?

Respecte li tenia al meu pare i a la meva mare. Al mar se li té por.

Parlem de les seves barques?

La meva primera barca va ser la José Canalejas, una "mula" perquè portava càrrega. La va comprar el meu pare a un contrabandista. Per això sempre ens paraven els de duanes, perquè estava fixada.

La segona barca.

La Pericañas, a finals dels anys 60. Barca petita per agafar tallarines i els caps de setmana per fer d'escombriaire als vaixells de la VI Flota americana. Em va costar 100.000 pessetes.

Fins que comença la "saga Maireta".

El 1970, la Maireta I, una barca gran i meva. Aquest era el meu somni, encara que el meu pare no em feia molt de cas quan un dia assenyalant la foto d'una barca en un calendari que tenia, li vaig dir que jo tindria una com aquella. Portava 2 copetes de més i degué pensar que estava massa eufòric. Però quan vaig tornar de la mili me'n vaig anar a una drassana de Mataró que es deien Xufre a encarregar-li una barca.

Amb quins diners?

El primer que em va dir el de l'artiller era com l'anava a pagar. Jo li vaig ensenyar les mans. Eren el meu aval. Ell va respondre que volia embarcar-se un dia

per veure quant pescava. Jo era un pillet i aquell dia me les vaig arreglar perquè em deixessin pescar en un lloc no permès on hi havia molta pesca. Vam carregar de gom a gom de peix i el paio es va convèncer.

I el 1978 la Maireta II.

Jo volia una barca només per a mi, perquè La Maireta I era a mitges amb el meu pare. La van construir a Almeria i vam anar allà a viure mentre l'acabaven. 9 mesos sense pescar i, per tant, sense ingressar.

Però el pitjor estava per arribar.

A la tornada els mateixos companys no em deixaven pescar. Deien que amb un motor de 1.000 cavalls, encara que en realitat eren 700, no podia sortir al mar. Ho vam passar malament fins que es va aconseguir revertir el tema.

Toca barca per al seu fill David.

El 1984 adquirim La Beni, que va patronejar durant 3 anys el David. La vaig comprar mig de broma perquè estava parada i sense pensar els vaig dir als amos que s'enfonsaria si no s'usava. Aquella mateixa tarda m'esperaven al moll i vam tancar la compra per 6 milions de pessetes.

Per 6 milions de 1984 s'hauria comprat 6 pisos.

Quan la vaig comprar no tenia ni un duro. Però els pescadors som així. Naixem pobres i morim pobres.

David Albiol

Toni Albiol

©Ll. Artús

Maireta III.

El 1986 desballestem la Beni per a construir la Maireta III. Tenia dos fills i els dos volien pescar. Calien dues barques: Maireta II i Maireta III.

Finalment, l'actual Maireta IV.

Construïda el 2003 i convivint amb La Maireta III fins que es va desballestar el 2008.

Seguirà la saga Maireta.

Es neix pescador i difícilment un de terra es converteix en pescador. En aquest port no hi ha molta continuïtat familiar actualment. Jo tinc al meu net Toni, fill de Simó, que va al mar a Motril, perquè la seva mare viu a Granada. Té 18 anys i des de petit volia ser pescador. Allà hi ha més futur. Hi ha més joves pescadors ■

©Ll. Artús

SERVEIS

Comunitats de Propietaris

Amb el Nadal arriben els tancaments comptables

Amb l'arribada del Nadal, les Comunitats de Propietaris han de començar el tancament comptable de l'exercici anual,

presentar comptes, analitzar desviacions pressupostàries i corregir les finances de cara al pressupost de l'any següent.

És important comptar amb una gestoria de confiança que pugui realitzar aquesta tasca amb el temps i la dedicació que es mereixen els veïns. A Asesoría Y Fincas Maïans SL ja hem començat a preparar les reunions ordinàries de les nostres Comunitats.

Més serveis pels nostres clients

Aprofitant el canvi d'any, ASESORIA Y FINCAS MAIANS SL vol seguir creixent i donem un pas endavant en la gestió tributària

i assessorament fiscal. Oferir un servei més ampli, no només en la gestió de les Comunitats de Propietaris, sinó també en l'atenció personalitzada dels nostres clients.

Així doncs, ens complau anunciar que la nostra empresa s'ha unit a l'Associació Espanyola d'Assessors Fiscals i Gestors Tributaris. Amb aquest gest volem seguir millorant en l'atenció de tothom i aportar valor afegit al nostre barri ■

ASESORIA Y FINCAS MAIANS S.L.

T: 93 627 94 93 / 660 80 34 49

comunidades@asesoriamaians.com

www.asesoriamaians.com

@asesoriamaians

Baluart, 17 Local

Membre de:

EDUCACIÓ

Primera promoció de Piragüisme en Aigües Tranquilles

Aquest any, l'Institut de Nàutica de Barcelona celebra un moment molt especial: la titulació de la primera promoció dels estudis de Piragüisme en Aigües Tranquilles, un títol oficial d'ensenyaments esportius de grau mitjà que obre la porta a un sector en creixement.

El centre, referent a la ciutat en formació professional especialitzada en la nàutica esportiva i d'esbarjo, incorpora així una disciplina que combina esport, natura i oportunitats laborals reals. Aquests estudis, estructurats en un cicle inicial i un cicle final, ofereixen una formació completa i pràctica. Al llarg de la titulació, l'alumnat

aprèn a dinamitzar i instruir esportistes que s'inicien en el piragüisme, acompanyant-los amb seguretat i professionalitat tant en aigües tranquil·les com en aigües braves, caiac de mar o caiacpolo. També s'hi treballa l'organització d'esdeveniments esportius, la gestió de grups i els fonaments tècnics i pedagògics necessaris per convertir-se en un bon professional. Un cop superat el cicle final, els estudiants obtenen el títol de tècnic o tècnica esportiva, que els habilita per dirigir entrenaments en l'etapa de tecnificació, perfeccionar la tècnica d'altres esportistes i, a més, portar embarcacions d'esbarjo de fins a sis metres d'eslora.

Les sortides professionals són diverses. Amb el cicle inicial ja es pot treballar com a monitor

d'iniciació al piragüisme, piragüista de seguretat o auxiliar en competicions. I amb el títol complet, les oportunitats s'amplien amb rols com entrenador d'aigües tranquil·les o director tècnic d'escoles de piragüisme, perfils cada vegada més sol·licitats per clubs, escoles d'esports, empreses turístiques i centres de lleure nàutic. I és que el piragüisme és un dels esports estrella de l'estiu. Cada cop més zones costaneres l'inclouen com a activitat habitual ■

Institut de Nàutica de Barcelona

c/ Escar, 6-8. 080239 Barcelona
a8074847@xtec.cat · T: 938 846 074
Institutdenauticadebarcelona.cat

SALUT

Aquest Nadal brilla amb una cabellera espectacular!

S'acosten les festes i, entre sopars d'empresa, trobades familiars i brindis amb amics, tots volem lluir radiants. No només importa el maquillatge o la roba: els cabells són la teva carta de presentació. Des de la farmàcia, volem ser els teus aliats perquè la teva cabellera brilli tant com les llums de l'arbre, sense necessitat que et toqui la loteria.

Perquè els teus cabells estiguin perfectes quan obris la porta als teus convidats, et deixem uns consells i productes estrella de SOIVRE, pensats per a cada necessitat:

Per a cabells secs o danyats: Argan & Keratin

Si els teus cabells ha perdut suavitat i brillantor per l'ús de planxes, tints o el fred de l'hivern, Argan & Keratin és el teu millor aliàt.

Per què funciona? La combinació d'oli d'argan i queratina repara la fibra capil·lar, aporta hidratació profunda i retorna l'elasticitat natural.

Ideal per a: Recuperar la cabellera abans de les festes i lluir un acabat sedós i ple de vida.

Per a cabells apagats i cuir cabellut saturat: Black & Detox

Després de tants anys vivint a la ciutat, els teus cabells ne-

cessiten un respir. Black & Detox neteja en profunditat i elimina toxines, pol·lució i metalls pesants.

Per què funciona? La seva fórmula amb carbó actiu purifica el cuir cabellut i revitalitza els cabells des de l'arrel.

Ideal per a: Preparar la teva cabellera per als esdeveniments i aconseguir una sensació de frescor i lleugeresa.

Per controlar l'excés de greix: Balance & Detox

Si els teus cabells perden volum i s'engreixen ràpidament, Balance & Detox és la solució.

Per què funciona? Regula la producció de greix i manté el cuir cabellut net durant més temps, sense ressecar les puntes.

Ideal per a: Mantenir el look impecable durant totes les celebracions.

Consell extra: No oblidis utilitzar la mascareta un cop per setmana per nodrir en profunditat, reparar la fibra capil·lar i mantenir els cabells suaus i brillants durant totes les festes.

Vols descobrir la teva rutina capil·lar perfecta?

Acosta't a la farmàcia i deixa't assessorar pels nostres especialistes ■

Jubilació d'Agustí Segurana

Després de 50 anys lligat a la família Miró, que ha estat com la meua segona família, i al meu barri de tota la vida, la Barceloneta, ha arribat el dia en què m'he jubilat. En aquest moment de reflexió, només tinc paraules d'agraïment per a totes les persones que he conegut durant aquests anys en un barri que m'ha vist créixer i que porto al cor.

Ara que deixo enrere grans dies d'alegria i de tristesa, penso especialment en aquelles persones que ja no hi són però que em van formar com a persona i com a professional. Així mateix, vull destacar que la Farmàcia Miró m'ho ha donat tot i estic convençut que continuarà donant-ho tot pel barri de la Barceloneta amb tota la professionalitat d'un equip meravellós amb qui he tingut el plaer de treballar.

Una abraçada

FARMACIA MIRÓ
"La farmàcia del Port"

des del 1903

Consulti al seu Farmacèutic. Consulti a Toni Miró.
www.farmaciamiro.es - @farmaciaantonimiro
c/Pepe Rubianes, 15. 08003 Barcelona

www.joyeriacanovas.com

Més de 50 mil productes a la nostra web en rellotgeria, joieria i regal

RELOTGERIA

Marques destacades: Seiko, Citizen, Lotus, Versace, Festina, Casio, Viceroy, Philipp Plein, Guess, Orient, Maserati, Marea, Bulova i Cánovas 1929...

JOIERIA

Anells, arracades, polseres, penjolls, collarets i cadenes en or de 18/9kts, plata 925, acer i peces xapades amb circonites i pedres.

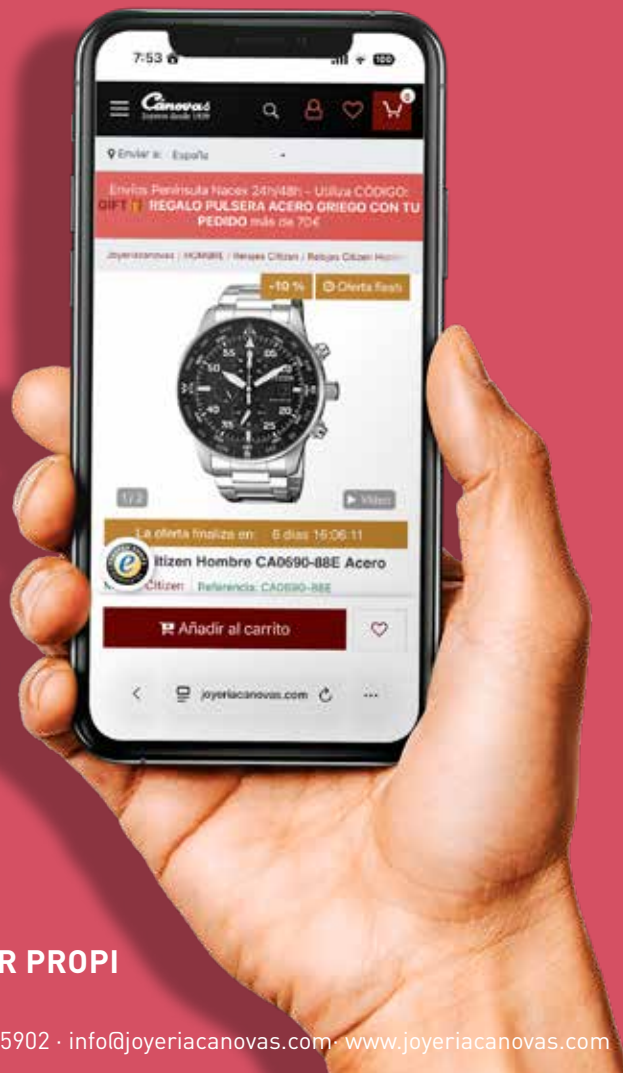
OBJECTES DE REGAL

Argenteria tradicional i per a celebracions.

Cánovas
Joyereros desde 1929

LA RELLOTGERIA - JOIERIA DEL BARRI - TALLER PROPI

Maquinista, 16. 08003 Barcelona · T: 932 21 75 13 · Whatsapp 697215902 · info@joyeriacanovas.com · www.joyeriacanovas.com

CIEN AÑOS DE TAPAS

De bravas, de calamares a la romana, de ensaladilla, los buñuelos de bacalao, de frituras de pescado, de boquerones, de anchoas o la tapa que elijas.

Si eres de tapas, prueba las del Piñol y luego me cuentas.

**TABERNA
CENTENARIA
DE LA
BARCELONETA**

BAR PIÑOL

GRAN SURTIDO DE TAPAS Y FRITURAS DE PESCADO

c/ Andrea Doria, 28. 08003 Barcelona. Tel. 930 219 853

PRIMER BANY DE L'ANY 2026

INSCRIPCIONS A [CNAB.CAT](https://cnab.cat)

1 DE GENER • 12:00 h • PLATJA DE SANT SEBASTIÀ

ORGANITZADOR

ENTITATS BENEFICIÀRIES

COL-LABORADORS

INSTITUCIONS

Bocadillossssssssssss!!!

Calientes y fríos. Especiales y diferentes. Variados y económicos. Y todos con la sonrisa de Laia y Eva incluida. ¿Pruébalos?

c/ Mediterrània, 10. Barceloneta (frente a La Salle)
Lunes a Viernes 7:30h a 16h.
Sábado y Festivos 9h a 15h.

@lagranjadelbarri

Amb molt de gust

Fruita i verdura que té gust de fruita i verdura

Perquè és de temporada, de proximitat i amb la millor relació qualitat-preu. Comprova-ho.

GRAN ASSORTIMENT DE PRODUCTES DIRECTAMENT DE PAGÈS

Som la teva fruiteria del barri.

FRUITS DE LA TERRA
Andrea Dòria, 23. 08003 Barcelona · 653 63 17 45
sandramarquesvillanueva@gmail.com

Dilluns a divendres, de 8:30 a 14:30 h i de 17 a 20:30 h . Dissabtes, de 8:30 a 14:30 h

MÉS DE 50 ANYS TREBALLANT PER DEFENSAR I MILLORAR EL BARRI

FEU-VOS SOCIS, ARA SENSE QUOTA. JUNTS FAREM LA BARCELONETA MÉS GRAN!

Segueix-nos a les xarxes socials i al web

www.aavvbarceloneta.cat

aavv barceloneta
 @aavvbarceloneta
 @aavvbarceloneta
 aavv barceloneta
 aavv barceloneta

SOCIETAT

Obrint oportunitats de treball per a les dones de la Barceloneta

2026

FORMACIÓ GRATUÏTA D'ELECTRICITAT BÀSICA (80H)

DONES AMB EINES

Formació professionalitzadora i acompanyament laboral per a dones

AMB POSSIBILITATS D'INSERCIÓ EN UNA EMPRESA LÍDER DEL PORT DE BARCELONA

INSCRIPCIONS:
raul.rubiales@surt.org
665147301

Des de la Fundació SURT volem construir un barri més igualitari i amb més oportunitats per a totes i ho volem fer de la mà del teixit social, cultural i econòmic del territori.

Una peça clau d'aquest teixit són les empreses vinculades al Port de Barcelona i agents socials com el Sindicat d'Estibadors (coordinadora). Recentment, la Fundació SURT hem signat un conveni de col·laboració amb BEST, una empresa líder en la logística portuària, per donar impuls a partir de gener al projecte "Dones amb Eines. Dones al Port", que impulsa la formació i la inserció laboral de dones en sectors tradicionalment masculinitzats.

Un projecte d'èxit

En les edicions anteriors, més de 60 dones s'han format amb nosaltres i avui treballen en àmbits com la mecànica, la logística i el manteniment d'edificis. Sectors emergents, amb bones condi-

ons laborals i que ofereixen estabilitat i futur.

Nova formació: Electricitat bàsica (80 hores)

Aquest gener obrim una nova formació gratuïta d'electricitat bàsica. És una porta d'entrada a un ofici molt demandat i amb bones sortides. A més, les dones que completin la formació tindran l'oportunitat d'incorporar-se a empreses amb projecció, estabilitat i molt interès a incorporar talent femení. Per aquesta formació, busquem dones amb carnet de conduir i motivades per una feina en el sector logístic marítim.

Més informació: 655147301 i raul.rubiales@surt.org

SURT

Doctor Aiguader 18.
08003 Barcelona
www.surt.org

MARÍTIM THE PLACE TO SEA

**TANT SI CONEIXIES
EL MARÍTIM COM SI NO,
OBLIDA-TE'N.
MAI HAURÀS VIST
UN GIMNÀS AIXÍ**

Vine i descobreix un espai increïble, amb màquines d'elit, les classes dirigides més top del moment, accés directe a la platja i spa.

I oblida tot el que sabies sobre gimnasos.

Passeig Marítim 33
MARITIM.CAT

MARÍTIM
by claror

SALUT

Centre Fòrum. 20 anys de Compromís

El Centre Fòrum compleix 20 anys i es consolida com a referent en l'atenció intermèdia, amb una trajectòria consolidada en geriatría, psiquiatria i cures pal·liatives.

Inaugurat el 22 de setembre de 2005 amb la presència de l'alcalde de Barcelona, Joan Clos,

i la consellera de Salut, Marina Geli, el centre va representar la renovació de dues estructures prèvies: el Centre Geriàtric Municipal (1977), dedicat a l'atenció a la gent gran, i l'Institut Psiquiàtric Municipal (2001), ubicat a Nou Barris. Davant els nous reptes assistencials, com

l'envelliment de la població i els avenços en salut mental, es va impulsar la construcció d'un nou equipament de referència al litoral de la ciutat.

El nou edifici es va dissenyar amb criteris d'innovació, qualitat i convivència, integrant tecnologia, avenços científics i nous models d'organització per oferir una atenció centrada en la persona, tant per als pacients com per als professionals. El Centre Fòrum treballa amb un enfocament integral, en connexió amb l'Hospital del Mar, per garantir una atenció contínua, centrada en la persona i compromesa amb la comunitat.

Jornada commemorativa

El 9 d'octubre es va organitzar, a la Sala Josep Marull de l'Hospital del Mar, una jornada per reflexionar col·lectivament sobre

el present i el futur de l'atenció intermèdia, la salut mental i la cura de les persones en situacions de fragilitat. La sessió va comptar amb la participació de professionals de referència i va incloure espais de debat sobre models d'atenció, noves mirades, experiències en primera persona i reptes per avançar cap a una atenció més humana i integrada ■

Hospital del Mar
Barcelona

MBE. Todo en uno

Tenemos todo lo que necesitas

- Envíos Nacionales e Internacionales
- MBE Adress
- Servicio y material de Embalaje

Mail Boxes Etc. BARCELONETA

Carrer del Baluard 36, 08003 Barcelona

+34 935630815

Mail Boxes ETC, Barceloneta

mailboxesbarceloneta

mbe341@mbe.es

MAIL BOXES ETC.
#PeoplePossible

BARCELONETA

GASTRO

Vivim la Barceloneta

El Can Ganassa és història viva de la Barceloneta. Amb gairebé 125 anys, ha estat tot un referent gastronòmic i també social del barri.

Restaurant i, alhora, bar de tapes i terrassa. Un establiment que manté la seva essència i aquesta personalitat que no

més donen els anys i el bon fer.

Una cervesa o un vermut amb aquestes tapes que tant venen de gust. Una taula, al menjador o a la terrassa, sempre en bona companyia.

Això és el Can Ganassa. El de sempre, el del barri ■

Plaça de la Barceloneta, 4.

08003 Barcelona

T: 932 528 449

@canganassa

SERVEIS

Aquestes festes, la teva màgia comença a Papelería Punto y Coma

A Papelería Punto y Coma ja ho tenim tot a punt perquè visquis un Nadal i uns Reis plens d'il·lusió. Som la teva papereria de barri, de confiança, aquell lloc on sempre trobes el detall perfecte, el joc de taula ideal per a les sobretalles o el regal improvisat per a l'amic invisible.

Aquest any, volem que gaudeixis sense presses ni estrès i amb preus que alegren qualsevol celebració. Per això, hem

avançat les rebaixes d'hivern, amb tres ofertes estrella que no et pots perdre:

- Paquet de 500 fulls A4 – només 3,99 €
- Funko Pops – 20% de descompte.
- Motxilles Eastpak – 20% de descompte.

Promoció vàlida fins 15 de gener.

Perfecte per regalar, renovar

material o donar-te aquell caprici que fa temps que vols.

I si ets dels que s'organitza amb temps... ja tenim aquí les Agendes i Calendaris 2026! Nous models, nous dissenys i tota l'energia per començar l'any amb bon peu. Vine a veure'ls, t'encantaran.

Tens una empresa o un negoci?

A Papelería Punto y Coma també cuidem de les teves necessitats de papereria i oficina.

Entra a puntocoma.es i escriu-nos: et prepararem una tarifa personalitzada per al teu negoci, pensada per a tu i el teu dia a dia ■

punto y coma
La papeleria de la Barceloneta

Pepe Rubianes, 12

+34 657922410

@puntocoma.es

atencion@puntocoma.es

CULTURA

Exposicions a CB1761

Exposició «L'Oasi»

Fins al 7 de març de 2026

«L'Oasi» és una iniciativa artística que vol retre homenatge a quatre dones que van lluitar contra la dictadura franquista des de la clandestinitat. L'exposició recrea un espai immersiu i sensorial inspirat en un pis del barri de la Barceloneta, que l'any 1941 va servir com a refugi, centre de reunions i punt de coordinació de joves resistents. Aquest espai, conegut com a "Oasi", acollia tres joves que vivien allà de manera permanent i una quarta companya que, tot i no residir-hi, mantenia una estreta relació amb elles. Totes quatre compartien una trajectòria marcada per la defensa de la llibertat durant la Guerra Civil, l'exili i la repressió posterior.

En aquell pis es redactaven butlletins, es feien reunions, es distribuïen documents i es donava suport a presos polítics i companys perseguits. El soroll de la màquina d'escriure durant les nits, prova de la intensa activitat propagandística, sembla que va alertar alguns veïns, fet que va acabar amb la seva detenció el setembre de 1941. La policia va desmantellar aquest nucli de resistència i les joves van ser empresonades i torturades.

Ara, aquest episodi gairebé oblidat es vol recuperar mitjançant una instal·lació que recrea l'ambient original, fent servir llum, so i textures per transportar el visitant a aquella època. L'objectiu és donar visibilitat a la lluita antifranquista des d'una perspectiva femenina i local, posant el focus en el paper de les dones, sovint invisibilitzades en la memòria col·lectiva. El projecte vol reivindicar la seva valentia, resistència i compromís, i recuperar per al barri una part de la seva història silenciada.

El dijous 19 de febrer de 2026, de 17 a 20h, al Museu d'Història de Catalunya se celebra la jornada «Dones a contracorrent» al voltant del 8M «Dia Internacional de les Dones». Enguany aquesta jornada es dedicarà a la temàtica de l'exposició L'Oasi amb la col·laboració de la CB1761 i el suport de l'EUROM (Observatori Europeu de Memòries).

CB1761
CASA DE LA BARCELONETA

c/ Sant Carles, 6
info@casabarceloneta1761.cat
T: 93 688 49 56
Horaris: De dts. a div. de 10 a 13:30h
i de 16 a 20h / Dissabtes de 10 a 14h.

Grup de conversa en català

Des de maig de 2024, la Biblioteca de la Barceloneta acull un grup de conversa en català que es reuneix cada dilluns a les 18:30h. Està format per quatre voluntaris que, setmana rere setmana, proposen temes diversos per fomentar la conversa entre les persones que volen practicar i millorar el seu català en un ambient distès i acollidor. No cal inscripció prèvia, només ganes de parlar!

Aquest grup segueix el model d'aprenentatge Xerrem Junts, impulsat per la Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana (CAL), que compta amb desenes de grups similars arreu del país. A la Barceloneta, les sessions han anat guanyant participants fins a arribar gairebé a la vintena.

Enguany, amb un grup de xerraires ja consolidat, hem organitzat conjuntament amb el Pla Comunitari de la Barceloneta la tercera edició de la trobada Cafè en català, amb la participació de diversos grups d'aprenentatge de català del barri. L'activitat es va celebrar durant la Festa Major, davant de la biblioteca, i va reunir una quarantena de persones que van compartir berenar i experiències. Durant la trobada, vam aprofitar per presentar una petita guia amb totes les entitats que treballen per la promoció del català al barri.

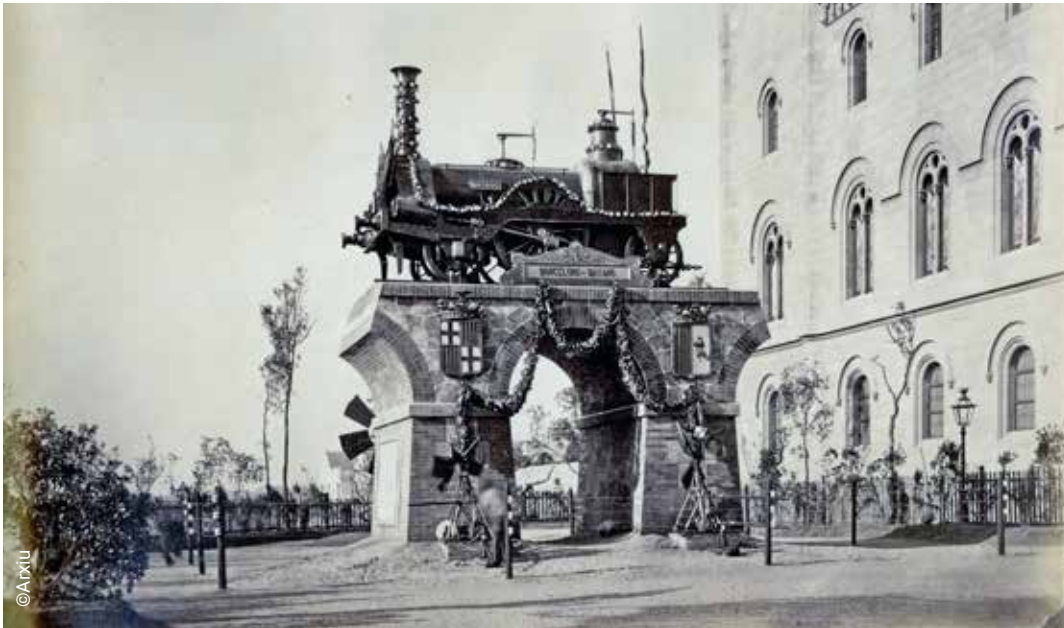
Per acabar, si voleu aprendre català o qualsevol altra llengua, a la biblioteca trobareu una secció dedicada específicament a l'aprenentatge d'idiomes.

Biblioteca
Barceloneta - La Fraternitat

Biblioteca La Fraternitat
c/ Felícia Fuster i Viladecans, 8
08003 Barcelona
T: 932 25 35 74

COSES SORPRENENTS QUE PASSEN A LA BARCELONETA

La màquina de La Maquinista

A la Maquinista Terrestre i Marítima van construir la rèplica de la locomotora del primer trajecte ferroviari de la nostra història: Barcelona-Mataró. Van tenir un ajudant inesperat.

El 21 d'agost de 1848, dia de Santa Ciriaca, va entrar per la bocana del port un vaixell de càrrega de tres pals de nom Milvill que havia sortit de Liverpool. Els estibadors es van trobar una càrrega de grans cilindres metàl·lics, planxes de color verd i altres ferros de diferents formes, alguns rodons com a rodes de carro. Les van anar dipositant al moll i, esteses a terra, semblaven les peces d'un enorme mecànic.

Un dia que allò eren les parts per una canalització del Rec Comtal. Un altre cridava que devia de ser per material per atxecar una petita fàbrica perquè hi havia una xemeneia. Van passar hores rebregant-se el cap. Finalment, es va plantar al moll un noi amb els ulls molt blaus que no aixecava cinc pams del terra. El que aquells totxos no havien sabut veure en dues hores, ell ho va veure en cinc segons: "És un tren!"

Tots es van començar a riure-se'n: "Nen, a Catalunya ni a Espanya no hi ha trens!" Va

arribar llavors el cap de la capitania del port i tots li van deixar lloc. "Aquesta serà la locomotora que empenyerà primer tren d'aquest país", els va dir.

Les peces es van acoblar i a aquella màquina de tren li van posar de nom la Mataró. La nova línia ferroviària Barcelona-Mataró es va estrenar el 28 d'octubre de 1848 amb presència de les autoritats civils, militars i eclesiàstiques, del Capità General al bisbe. La robusta Mataró va transportar a 400 passatgers a la capital del Maresme en 36 minuts. Van arribar a les 11.45.

La gent va acollir amb entusiasme aquest nou mitjà de transport, més còmode, ràpid i fiable que les tartanes. La tecnologia de les màquines de tren es va desenvolupar de pressa, Vint anys després, la Mataró ja anava vella.

La van retirar de la circulació i la van deixar com a màquina auxiliar per a tasques de remolc en el dipòsit de l'estació. Uns anys després, van voler donar-li el valor històric que mereixia i la van portar a l'Exposició Catalana de 1877. Enfront de la façana de la Universitat de Barcelona la van aixecar sobre un pedestal altíssim tipus arc de triomf tota engalanada, però

en baixar-la sel's hi va caure a terra i va quedar malmesa. Va quedar descartada per l'activitat i la van arrumbar als tallers del Clot amb els andròmines.

A mitjans dels anys 1940 és va voler rememorar l'històrica fita de la primera línia fèrria d'Espanya i es va reclamar la presència de la històrica locomotora Mataró que la va inaugurar. Però es van adonar que algun cafre l'havia fet desballestar dècades enrere. Les autoritats, àvids de celebrar alguna cosa després de la tragèdia de la guerra que ells mateixos havien provocat, van manar construir una rèplica a la Maquinista Terrestre i Marítima de la Barceloneta.

Però no era tan fàcil. Només hi havia uns dibuixos d'un alumne d'enginyeria del curs 1875-1876. Faltaven detalls i, sobretot, faltava el vigor que deien que irradiava la Mataró. La rèplica estava resultant insípida i vulgar. El cap de tallers estava desesperat perquè hi hauria molts mirant aquesta rèplica amb lupa. Va ser la dona que s'encarregava de portar entrepans al torn de nit la que li va dir que ella coneixia a un veí del barri que coneixia aquesta màquina de memòria.

Quan l'encarregat de tallers va veure entrar en cadira de rodes a qui li havia de detallar els secrets de la locomotora i que tenia 104 anys, va començar a cridar paraulotes d'aquelles que fan tremolar el cel. Però l'home el va fer callar amb la força de la seva mirada: era gran però tenia els ulls joves i molt blaus. Era el nen que va veure arribar la Mataró en el vaixell de Liverpool aquell estiu llunyà i durant anys, cada tarda en sortir de l'acadèmia anava a veure-la entrar al moll de l'estació. Li va donar al cap de taller tots els detalls, va corregir els errors i la rèplica va sortir de la Maquinista com si fos la mateixa Mataró.

La celebració del centenari del primer viatge ferroviari va ser una de les poques alegries d'aquells anys foscos de postguerra. Això sí, les autoritats, després de donar els discursos i enaltir el valor a aquella màquina de tren que va inaugurar una nova era, van tornar a abandonar-la. Va acabar en un racó oblidat del Parc de la Ciutadella oxidant-se amb el pixum dels gats. Per sort, la hi van rescatar a temps de la seva decadència els amants dels trens i actualment, restaurada i en funcionament, la filla de la Mataró segueix engegant la caldera una vegada al mes en el Museu del Ferrocarril de Vilanova i la Geltrú.

Aquesta història te una cosa ben sorprenent: en aquell viatge inaugural Barcelona-Mataró de 1848 la vella locomotora va trigar 36 minuts en fer el trajecte. Dos-cents anys després, en l'era del GPS i els projectes de viatge a Mart, la RENFE continua trigant el mateix, si hi ha sort. Però li diem progrés ■

Antonio Iturbe és periodista, és professor universitari, és escriptor i, per si això fos poc, és de la Barceloneta.

HISTÒRIA

La Maquinista Terrestre i Marítima

de billó. Seguint la conversió, la valoració de La Maquinista va ser de 2.409 € dels d'avui... però de fa 170 anys!

Desenvolupament industrial

L'auge ferroviari i industrial de l'època va catapultar la producció de la recentment creada empresa. En aquesta època, la societat encara mantenia els tallers del carrer Tallers i del carrer Sant Pau, però la producció del nou taller de la Barceloneta els va deixar ràpidament obsolets i

Des de la seva creació el 1855, va ser un referent a nivell nacional i internacional en el sector industrial. Les majoria de famílies del barri van tenir algun familiar treballant-hi. La Maquinista Terrestre i Marítima ha estat la major indústria situada a la Barceloneta.

Inicis

Cal remuntar-se a les primeres dècades del segle XIX i fer esment a aquests inicials tallers locals, protagonistes del boom de la industrialització catalana, que va convertir a Barcelona en el centre industrial d'Espanya.

Davant la necessitat de créixer per a poder assumir projectes cada vegada més ambiciosos alhora que complexos, La Societat Anònima La Maquinista va néixer el 1855 com a resultat de la fusió entre els tallers de Valentín Esparó Giralt (Valentín Esparó i Consocis), adquirits a la companyia Bonaplata el 1839, i la Societat

La Barcelonina (Tous, Ascacibar i Companyia), fundada el 1838 per Nicolás Tous Mirapeix i Celedonio Ascacibar, als quals se'ls van unir com a principals accionistes Ramón Bonaplata, Josep M. Serra, Juan Güell Ferrer, José Antonio de Mendiguren i Nicolau Tous Soler. Tots destacats membres de la burgesia.

Segons indiquen els seus estatuts "La Maquinista té per objecte la fosa de metalls, construcció de vaixells, calderes, màquines de vapor terrestres i marítimes, locomotores per a ferrocarrils, motors hidràulics, transmissors de moviment, màquines per a filats, teixits i estampats i quantes màquines es cregués convenient".

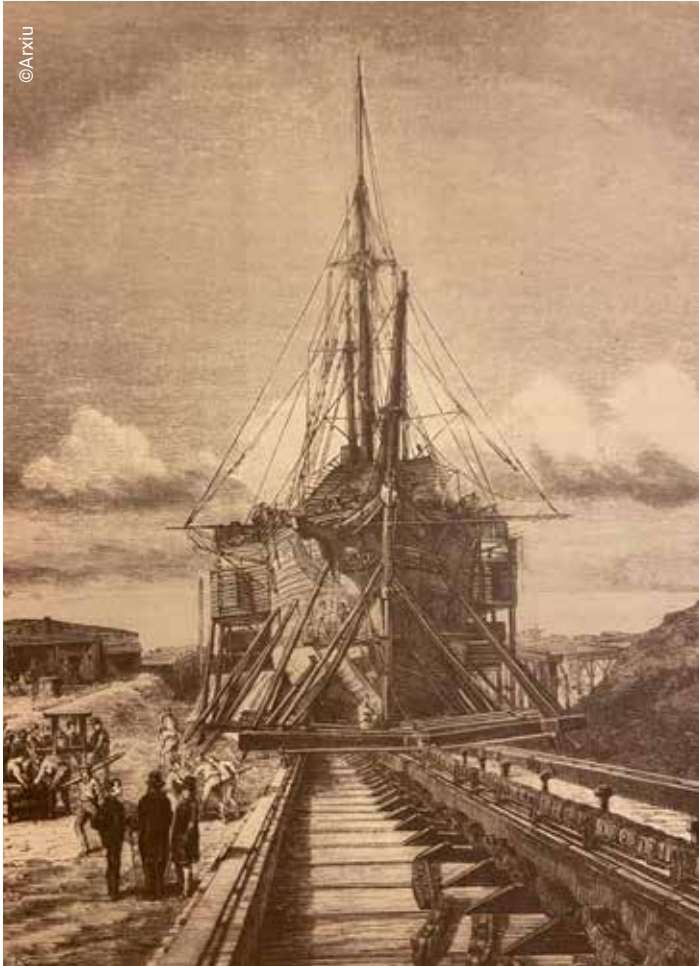
Va ser el 1861 quan es van construir els nous tallers en els terrenys que el 1852 havia adquirit Valentín Esparó a la Barceloneta, situats al costat del mar i contigus als tallers de maquinària dels germans Alexander i als banys d'Antonio Valls. Les instal·lacions tenien una superfície total de 17.500 m².

El valor d'aquests tallers es va xifrar en 1.600.000 rals de billó. Un ral de billó era l'equivalent a 25 pessetes. O cosa que és el mateix, 1 euro serien 664 rals

amb una producció residual, fins al seu tancament el 1862.

En paral·lel a les comandes per al sector ferroviari i industrial en general, es van iniciar els primers treballs nàutics. Inicialment de reparació i més endavant de construcció de vapors, ramblers i tot tipus d'embarcacions cada vegada de major envergadura. El que va obligar a construir el seu propi varador, inaugurat el 3 de juny de 1864. Amb ell i coordinant-se amb tallers ja existents a la zona, com els Tallers Vulcano, podia assumir ambiciosos projectes navals.

A la fabricació de maquinària se li va sumar la demanda d'obra civil, especialment ponts per a la creixent xarxa ferroviària (el 1884 hi havia a Espanya 70 línies fèrries que sumaven 8,266 km de ferrocarril) i també edificacions com mercats, destacant la construcció i instal·lació del Mercat Central del Born el 1875.

Projecció internacional

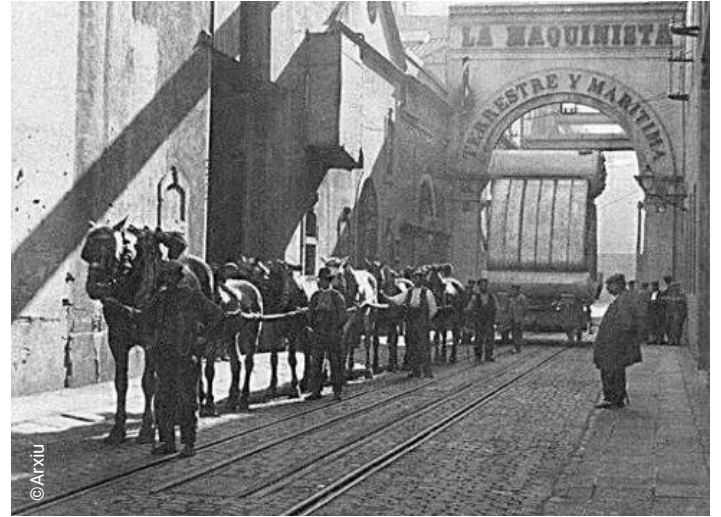
La Maquinista era exemple de progrés i orgull d'un país que iniciava un procés d'industrialització del qual Barcelona era protagonista. Amb presència a les Exposicions Universals de Barcelona de 1877 i París de 1889, La Maquinista va començar a rebre encàrrecs també d'altres països europeus. Aquest augment de demanda va obligar a l'ampliació de tallers i a una contínua renovació de maquinària i instal·lacions.

Cal esmentar alguns encàrrecs singulars i, per descomptat, innovadors per a l'època, com

l'espectacular bastimentada de ferro per a aixecar l'Estàtua de Colón, o un nou ascensor accionat hidràulicament. Eren projectes puntuals que es combinaven amb encàrrecs recurrents i de major dimensió com els de la Marina espanyola. En aquella època, la demanda del sector nàutic va superar per primera vegada a la del sector ferroviari.

Segle XX

Com sol ocórrer, els moviments polítics sempre juguen un paper determinant en l'economia. La Maquinista va tenir etapes en les quals aranzels, tractats comercials o adjudicacions i deci-

sions interessades van afectar positiva o negativament la seva labor. Els inicis de segle van ser bastant "moguts". Als vaivens polítics s'afegia el creixement del moviment obrer, amb reivindicacions, vagues i accions no sempre pacífiques de grups anarquistes. També apareix una competència nacional encapçalada per la Societat d'Alts Forns de Bilbao.

Uns encàrrecs es redueixen i altres nous sorgeixen gràcies a noves "necessitats". El nou enllumenat de gas i elèctric, el clavegueram i altres obres civils requereixen ferro. És en aquesta època quan es desenvolupa l'Exemple barceloní.

Més bones notícies! La Maquinista signa, primer, un acord amb la Companyia de Ferrocarrils de Madrid a Saragossa i Alacant i, després, també amb la Companyia de Camins de Ferro del Nord per a cobrir tota la producció de locomotores. La companyia es posicionava com un especialista a gran escala en aquest sector, la qual cosa li garantia una entrada contínua de treball, l'interès d'inversors i la consegüent ampliació de capital. En una Europa sortint de la I Guerra Mundial, aquesta renovada i pròspera Maquinista troba un mercat necessitat dels seus serveis.

Un exemple d'aquesta capacitat va ser la fabricació de la "1.400", una innovadora locomotora de grans dimensions, alta potència, modern disseny i reduït consum, fabricada en sèrie per a demandes de desenes d'unitats.

Els tallers de Sant Andreu

Les instal·lacions de la Barceloneta s'amplien per a cobrir tota la producció i el 1920, a més, es construeixen uns tallers a Sant Andreu sobre una superfície inicial de gairebé 10.000 m².

En aquesta època sorgeixen els primers "ferrocarrils subterranis", el Metro que coneixem nosaltres. Una nova i productiva demanda a cobrir per l'empresa considerada ja a nivell internacional com el gran especialista en la fabricació de locomotores. Encàrrecs com el realitzat pel Govern el 1926 (250 locomotores, 9.000 furgons i 300 cotxes, més un pla d'obres públiques pressupostat en més de 3.500 milions de pessetes de l'època) permet redoblar la producció i ampliar notablement la plantilla. El 1927 La Maquinista va aconseguir el seu punt màxim de producció, mai després superat. Sumant-se als encàrrecs habituals, van sorgir d'altres puntuals, com els destinats a les obres per a l'Exposició Internacional de 1929, entre els quals trobem l'Estació de França.

Temps convulsos

Encara que se seguia amb una producció acceptable, la Segona República va ser una etapa complicada, amb nombrosos conflictes laborals i vagues que no van ajudar a un sector industrial al qual se li auguraven mals temps. La situació va obligar a recórrer a l'acomiadament d'obriers i a les jubilacions anticipades.

Lògicament, l'etapa de la Guerra Civil (1936 a 1939) no va anar molt millor. A la primera fase del

conflicte, La Maquinista va ser declarada "indústria de guerra", depenent del Comitè d'Indústries de Guerra del bàndol republicà, sent intervinguda i col·lectivitzada per la Generalitat. Amb la victòria de Franco, s'acorda "reiterar

l'adhesió de La Maquinista al Moviment Nacional i al Govern del Generalíssim, fixar el seu domicili social a Sevilla i no reconèixer cap validesa als acords presos pels consells d'obriers" de l'etapa republicana.

Amb el nou règim, La Maquinista reprèn la seva activitat per a, com va dir la premsa de l'època, "participar en la noble labor de la reconstrucció d'Espanya". Conscients de la importància de l'empresa en el desenvolupament industrial de l'Estat, el nou Consell d'Administració decideix accontentar els empleats amb incentius, pensions i ajudes, també per als familiars d'obriers morts en la contesa.

Després de la contesa, reconstruir Barcelona, entre altres localitats, va ser tasca prioritària que requeria la participació de La Maquinista, tant per a rehabilitar com per a construir nous edificis, urbanitzacions, canalitzacions i instal·lacions de tota mena.

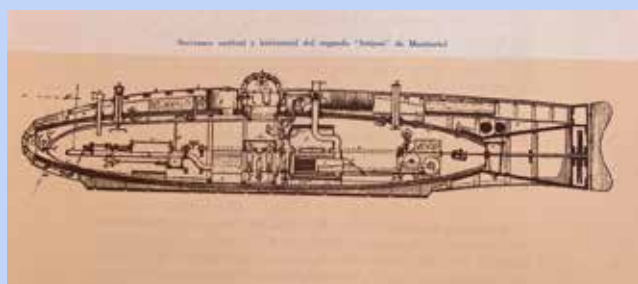
Auge del sector tèxtil

Sobre una nova línia de fabricació molt interessant però molt diferent de les habituals fins a la

data. La fabricació de maquinària tèxtil poc tenia a veure amb la producció destinada al sector ferroviari, naval o urbanístic. Per a poder cobrir aquesta demanda es va optar per adquirir un taller de Manresa amb contrastada experiència denominat Maquinària Industrial S.A.

Aquest lent però progressiu auge industrial a Espanya coincideix amb l'explosió de la II Guerra Mundial a Europa. Es dona una lògica falta de demanda internacional però també una escassetat i encariment de les matèries primeres.

La fi de la Guerra porta un nou escenari mundial. Espanya s'integra en el sistema militar occidental i, entre altres, se signa un acord econòmic i comercial amb els Estats Units que afavoreix la indústria i, especialment, a la Maquinista.

L'ICTÍNEO DE NARCÍS MONTURIOL

Entre 1958 i 1959, l'inventor Narcís Monturiol va construir, en els originaris tallers del carrer Tallers i Sant Pau de La Maquinista, l'Ictíneo I, el primer submergible per a ús no bèl·lic. Mesurava 7m d'eslora, 2,5 de mànega i 3,5 de calat. La seva finalitat inicial era facilitar la pesca de coral. El nom Ictíneo era el resultat de combinar les paraules gregues "ichtus" (peix) i "naus" (vaixell). En paraules de Monturiol, es tractava d'un «vaixell-peix».

Estava fet principalment de fusta i constava de dos cascos diferenciats: l'interior o casc de pressió era esfèric i tenia una capacitat de 7m³, mentre que el casc exterior o lleuger tenia l'esmenta-

da forma de peix. A l'espai entre tots dos se situaven els tancs de flotació, un dipòsit que subministrava oxigen per a la respiració i la il·luminació, i un altre tanc d'hidrogen que alimentava un llum oxi-hídric per a il·luminar les profunditats marines. La nau tenia un propulsor pla d'aleta accionat per quatre homes de la tripulació.

El 23 de setembre de 1859, Narcís Monturiol i quatre acompanyants més van provar l'Ictíneo en el Port de Barcelona, baixant a diferents profunditats durant dues hores i mitja. La prova va ser un èxit i, en certa manera, va motivar l'interès per la industrialització del sector naval i es va convertir en una raó més, de molt de pes, per a justificar el trasllat dels tallers de La Maquinista dos anys després a prop del mar, a la Barceloneta.

El 24 de maig de 1947 Franco visita La Maquinista, aprofitant la commemoració del centenari del primer ferrocarril Barcelona-Mataró el 1848.

En aquests temps apareix una nova demanda: les turbines i motors elèctrics i dièsel utilitzats en les preses que regularment es van construir.

Boom urbanístic

També van ser temps de desenvolupament urbanístic. Les ciutats creixien i urgia construir habitatge. El Ministeri d'Obres Públiques va accelerar la realització de millores urbanístiques i la construcció de grans complexos d'habitatges. Lògicament, La Maquinista va ser un proveïdor clau en aquest enlairament de la construcció.

El 1941 neix la Renfe (Xarxa Nacional de Ferrocarrils Espanyols), entitat creada per a nacionalitzar els ferrocarrils, que lògicament es va convertir en un dels principals clients de l'empresa especialitzada en el sector. En aquests anys també va créixer notablement la demanda naval, tant mercant com de guerra.

Empresa centenària

En els anys 50, el barri s'havia convertit en una espècie de hub industrial en el qual coincidien, entre altres, La Maquinista, els Talleres Nuevo Vulcano i les Drassanes Cardona. Tots ells pioners i sinònims de modernitat, que van donar feina a gran part de les famílies locals.

El centenari de La Maquinista es va celebrar l'octubre de 1955 amb un extens programa d'actes, tant

en els tallers de la Barceloneta com en els de Sant Andreu. Entre altres: discurs del llavors president de la companyia, Félix Escadas, missa a Santa Maria del Mar, acte d'homenatge a tots els presidents i directors de la història de l'empresa, recepció a l'Ajuntament, a la Diputació i al Monestir de Montserrat, festivals musicals tant al Palau de la Música com a Montserrat, visita del Ministre d'Indústria i, en dies posteriors, del llavors príncep Joan Carles de Borbó.

El 1956 la companyia és declarada "empresa d'interès nacional". En teoria una espècie de garantia oficial però també una certa pèrdua d'autonomia. Van ser anys en què l'economia nacional vivia una fase expansiva, amb gran demanda en la construcció, pública i privada, i en la resta de sectors industrials en els quals estava

present la companyia, incrementant alhora la producció dels cada vegada més demandats motors dièsel.

Tancament dels tallers de la Barceloneta

Progressivament, la producció es va anar passant als tallers de Sant Andreu, que s'havien construït el 1917. Les seves instal·lacions eren més modernes, la seva extensió de més de 100.000 m² els va permetre ampliar superfície sense els condicionants de la Barceloneta, envoltada d'edificis i de mar. Ràpidament va aconseguir una plantilla de 3.000 treballadors mentre que a la factoria del barri es tancaven seccions i es retallaven torns.

Finalment, el 1965 els tallers de la Barceloneta van ser desmantellats i es van mantenir com a magatzem fins al seu enderrocament definitiu el 1979. Els terrenys es van destinar a habitatges i equipaments escolars. L'arc d'entrada de l'antiga fàbrica encara es conserva.

El 1989 La Maquinista es fusionava amb Macosa, donant lloc a la creació de Mediterrània d'Indústries del Ferrocarril, S.A. (MEINFESA), sent adquirida per la multinacional francesa Alstom.

Cap a 1993, els tallers de Sant Andreu de Palomar van ser desmantellats, també traslladant-se a les instal·lacions construïdes entre els municipis de Santa Perpètua de Mogoda i Mollet del Vallès.

Tradició sindicalista

Com diu Ferran Casabella, “de sempre va ser una fàbrica molt “rojilla” i de tradició sindical”. Els treballadors de La Maquinista van participar en el naixement de les primeres organitzacions sindicals del sector metal·lúrgic, així com anys més tard en la lluita activa contra la dictadura i per la recuperació del moviment sindical, la democràcia i els drets nacionals de Catalunya.

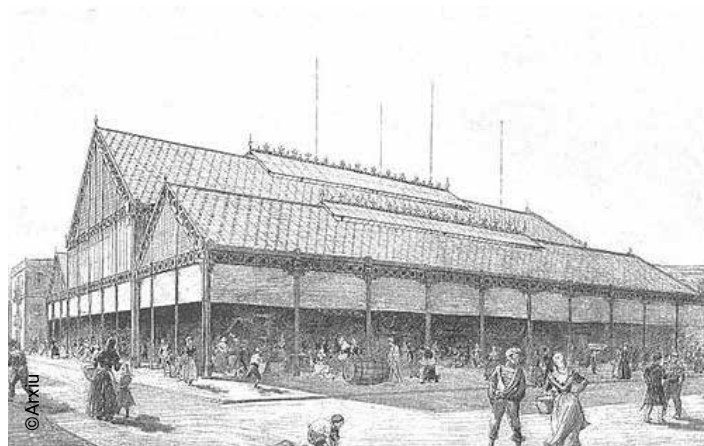
El sindicalisme a La Maquinista Terrestre i Marítima va ser històricament molt influent, representant a més de 3.000 treballadors, un percentatge molt més alt del que és normal a qualsevol empresa: fins al 95% de la plantilla estava afiliada als sindicats. Aquesta és una tradició sindical que encara avui es manté a Alston.

Com a curiositat, a La Maquinista va treballar i va iniciar la seva trajectòria sindical Pepe Álvarez, actual líder d'UGT.

Aquest esperit solidari explica que generacions anteriors utilitzessin el terme “germans” per referir-se als companys.

Va haver-hi vagues “dures” amb molts acomiadaments. Per a aquestes ocasions es va crear una “caixa de resistència” solidària per a cobrir les necessitats de les famílies dels companys acomiadats.

El llegat del sindicalisme a l'empresa va ser crucial en la història dels moviments obrers a Catalunya. Malgrat que la companyia va ser venuda i tancada, el sindicat va deixar una petjada inesborrable en la memòria del moviment sindical.

Mercat de la Barceloneta

L'any 1882 La Maquinista rep un encàrrec molt especial: la construcció del Mercat de la Barceloneta. Obra de l'arquitecte Antoni Rovira i Trias. El Mercat es va inaugurar el 1884. Es tractava d'un edifici característic de l'arquitectura del ferro, distribuït en una nau central i dues laterals, amb una coberta metàl·lica sostinguda per suports puntuals sense

murs perimetral, adequat al conjunt de les activitats comercials.

Durant la Guerra Civil va ser destruït parcialment pels bombardejos del 6 de novembre de 1938 duts a terme per l'aviació italiana. El Mercat va ser una de les primeres instal·lacions reconstruïdes de la ciutat, per l'especial simbologia que tenia per als treballadors de La Maquinista.

**ON HI HA MENJAR, BEURE I BONA
COMPANYIA, HI HA ALEGRIA**

FELIÇ 2026!

-Jaica-
Fundada el 1933

JAI CA: GINEBRA, 13 – 93 268 32 65
JAI CA 2: GINEBRA, 9 – 93 319 91 64

SEGUEIX-NOS A INSTAGRAM! @BARJAICA

HISTÒRIA

“Jo treballo a La Maquinista”

Ferran & Oriol Casabella

Sergio Martínez

Social i laboralment parlant, La Maquinista va tenir una notable influència a la Barceloneta. Gairebé tots els empleats eren veïns. Arribant a ser en temps de màxima producció fins a aproximadament 1.800 treballadors del barri.

Era una empresa en la qual van treballar generacions de la mateixa família. Pares recomanaven entrar al fill perquè era considerat com un treball segur i amb bones condicions salarials i avantatges socials.

Tal era la vinculació amb el territori que els terrenys de La Maquinista van ser cedits al barri després del seu enderrocament per a ús social, especialment per a centres educatius i habitatges de protecció oficial.

Aquí algun dels testimonials de treballadors o dels seus descendents, a mode de representació de tots ells.

Juan Lanuza

Va ser soldador a la secció de fosa des de 1948 fins a 1965, amb el tancament de la fosa i el seu trasllat a Sant Andreu. Exemple de família vinculada a l'empresa perquè també hi van treballar el seu pare Juan i els seus germans Fermín i Agustín.

Sergio Martínez

Més de 35 anys a la companyia, com a electricista i manteniment d'instal·lacions. Últim responsable de les instal·lacions i custòdia de les claus fins a l'enderrocament. L'anomenat “últim de la Barceloneta”, qui va haver de portar personalment les claus a la Direcció a Sant Andreu, inclosa la de la portallada, que pesava gairebé 2 kg.

Pitu Anglada

4 generacions: besavi, avi, pare i ell, des del 1981, ja a Sant Andreu i a l'actual Alston. Els Anglada són un dels nombrosos exemples de saga familiar vinculada a la Maquinista. Famílies orgulloses i amb una alt concepte de pertinença a “alguna cosa més que la fàbrica on treballàvem”.

Ferran i Oriol Casabella

Pare i fill. El Ferran va entrar d'aprenent el 1974, passant 3 anys després a oficial. Es jubila el 2024, després de 50 anys a l'empresa. Treballa a la Barceloneta i a Sant Andreu. L'Oriol va entrar el 2006, ja com a Alston, i és actualment delegat sindical.

Juan Lanuza

Pedro Anglada Solé

INNOVACIÓ

6a edició del Tech Spirit Barcelona

Tech Spirit Barcelona, l'esdeveniment de contingut tecnològic i digital de Barcelona, culmina amb èxit la seva sisena edició després de reunir més de 4.000 assistents a la Llotja de Mar. La iniciativa impulsada per l'associació Tech Barcelona i coorganitzada al costat de la Cambra de Comerç de Barcelona s'ha reafir-

mat com el punt de trobada anual per a l'ecosistema innovador de la ciutat.

Durant les dues jornades, celebrades els dies 10 i 11 de desembre, el programa ha girat entorn del missatge central d'aquesta edició: la necessitat que Barcelona impulsi tecnologies capaces de reforçar la seva competitivitat

i, al mateix temps, millorar la vida de les persones

El programa ha reunit 65 emprendadors, 25 inversors, una desena de perfils científics i una altra de creatius, a més d'una vintena de representants de grans companyies com Google, AWS o HP, entre altres.

L'empresa emergent Shinephi ha estat reconeguda com la 'Startup Catalana de l'Any', després de guanyar la Catalan Pitch Competition d'ACCIÓ ■

Tech Barcelona
www.techbarcelona.com

HISTÒRIA

Mossèn Pau Caldés, un home bo

Va ser tota una institució a la Barceloneta. Molt més que el rector de l'Església de Sant Miquel durant gairebé cinc dècades.

Aquest és un molt merescut reconeixement a una persona única que tenia el costum de formular una pregunta: "Qui em necessita?"

UN HOME BO

Barcelona

AIXÒ VA PASSAR. HO RECORDEU?

Que venen els Reis Mags!

Quina il·lusió i quins nervis! Era la nit més màgica. La que ens manaven aviat a dormir i no teníem son. Calia deixar aigua, pa i palla o fenc per als camells, i una mica de vi dolç i pastes per a les seves Majestats. També les sabates fora perquè ens reconeguessin. Ens manaven a dormir i sempre intentàvem esperar-los desperts, però al final el son ens vencia.

I en despertar anàvem corrent per a veure què ens havien deixat.

Unes pistoles amb la cartutxera i l'armilla, una pilota; i a les noies una nina, corda per a saltar i roba per a canviar a la nina. Després sortíem fora al carrer per jugar amb els nostres amics i amigues. Recordo un any que em van portar un cotxe teledirigit, un "Tiburón" Payá, amb dos metres de cable i el comandament amb volant al final del cable.

Ho passàvem genial amb poca cosa. A més, sempre teníem el carrer...quan era nostre ■

Toni Lanuza

Arxiver i documentalista fotogràfic

L'autentica

Pasta e pizza come sono fatti a Napoli, alla Barceloneta puoi trovare alla Pulcinella.

Provalo. Ti piacerà un sacco.

PULCINELLA
PASTA E PIZZA NAPOLETANA

Baluard, 34. 08003 Barcelona. +34 931 787 381

SOSTENIBILITAT

El mar... tot l'any!

El Centre de la Platja, l'equipament ambiental municipal de l'àmbit del mar i del litoral de l'Ajuntament de Barcelona, ha viscut una temporada d'abril a octubre plena d'activitats, experiències i... mar! Jocs per

aprendre a cuidar el nostre entorn, biosnorkels que ens ajuden a conèixer millor el litoral i aporten dades útils per a la comunitat científica, tallers d'artesanía, visites guiades pel barri i altres espais, paddle

surf, activitats per perdre la por a les meduses, xerrades i debats amb els peus a l'aigua... i molt més!

Moltes d'aquestes propostes s'han fet amb la col·laboració d'entitats que treballen pel mar a Barcelona, a les quals agraïm la seva implicació. Enguany, s'han ofert 87 activitats, amb 1.454 participants de totes les edats. A més, el Centre ha estat present en 8 esdeveniments i ha coordinat la celebració del Dia Mundial de l'Oceà, arribant a 606 persones més. Les exposicions mensuals han rebut 1.117 visites.

El Centre també coordina accions de conscienciació i recollida de residus: entre gener i octubre les entitats han organitzat 94 accions amb 4.369 voluntaris.

Amb la tardor, el Centre tanca fins a l'abril, però continua actiu

amb el Laboratori de la Platja, que trobareu a la Fira de Nadal al Port (Moll de la Fusta) tots els dissabtes i diumenges a la tarda, del 29 de novembre al 4 de gener. No us perdeu els tallers! ■

El Centre de la Platja obre al públic de l'1 d'abril al 31 d'octubre, de dimarts a diumenge, de 10 a 14 h, amb una programació d'activitats diverses per a tothom.

<https://linktr.ee/centrepelatja>

Instagram: @centredelaplatja_bcn
Email: centrepelatja@bcn.cat
T: 932 565 194

EDUCACIÓ

El Nou Context d'Aprenentatge (NCA)

El Nou Context d'Aprenentatge (NCA) és la proposta pedagògica amb què La Salle està reinventant la manera d'educar nens i joves al segle XXI. Més que un mètode, és un canvi de mirada: l'alumne passa a ser el protagonista del seu propi procés i el centre es converteix en una veritable escola per a la vida.

L'NCA neix amb una idea clara: educar de manera integral totes les dimensions de la persona –emocional, cognitiva, corporal, social i espiritual– al llarg de totes les etapes educatives. Per això, els horaris rígids

per assignatures donen pas a projectes, tallers i ambients on el coneixement es connecta amb situacions reals i pròximes a l'alumnat. No es tracta només d'aprendre matemàtiques, llengües o ciències, sinó d'entendre per a què serveixen i com poden millorar el món que ens envolta.

En aquest nou context, la metodologia canvia profundament. Es treballa per projectes interdisciplinaris, on diverses matèries es combinen per respondre preguntes i reptes significatius. L'aprenentatge cooperatiu guanya pes: l'alumnat treballa en equip, discuteix, argumenta i construeix solucions conjuntes, desenvolupant competències tan importants com la comunicació, la creativitat i el pensament crític. A més, es prioritza l'aprenentatge experiencial: "aprendre fent".

El paper del professorat es re-defineix

El docent deixa de ser només transmissor de continguts per passar a ser guia i acompanyant del procés d'aprenentatge. Ajuda cada alumne a descobrir els seus talents, marca itineraris personalitzats i crea situacions d'aprenentatge que despertin curiositat i implicació real. L'avaluació evoluciona cap a un model competencial que valora no només el que l'alumne sap, sinó com ho aplica, com col·labora i com creix com a persona.

La tecnologia es posa al servei d'aquest model com una eina més per investigar, crear i compartir, enriquint el dia a dia a l'aula.

Avui, l'NCA ja és una realitat en més de cent centres La Salle a tot l'Estat, des dels 2 anys fins

a la universitat, amb un desplegament gradual que continua avançant. L'objectiu és clar: preparar persones autònomes, crítiques i compromeses, capaces de continuar aprenent al llarg de la vida i de participar activament en la transformació de la societat.

A La Salle, el futur de l'educació ja ha començat: NCA ■

Carrer de Balboa, 18
08003 Barcelona
933 195 475
lasallebarceloneta@lasalle.cat

HISTÒRIA

Exposició 'El poble gitano de Catalunya: història i cultura'

Fins al 2 d'agost de 2026 es pot visitar al Museu d'Història de Catalunya (MHC) l'exposició "El poble gitano de Catalunya: història i cultura", una mostra de gran format organitzada pel MHC amb la col·laboració directa de la comunitat gitana catalana. L'exposició s'emmarca en la commemoració del 275è aniversari del Baró d'Estadip i dels 600 anys de l'arribada del poble gitano a la península Ibèrica, dins l'Any del Poble Gitano 2025.

La mostra convida el públic a descobrir el llegat històric, cultural i social del poble gitano a Catalunya i, alhora, a reflexionar sobre les dificultats i discriminacions que ha patit al llarg del temps i que encara avui persisteixen. El recorregut expositiu s'organitza en nou àmbits que combinen explicacions històriques amb testimonis personals, des dels orígens del poble gita-

no fins a les lluites pels drets, la cultura viva i els reptes de futur.

A través de fotografies, objectes històrics, instruments, audiovisuals i un espai immersiu, l'exposició dona veu directa a gitanos i gitanes d'arreu del territori. El relat posa en valor les seves aportacions a la cultura, la llengua i la vida social de Catalunya, i aborda temes com l'antigitanisme estructural, el reconeixement i la necessitat de reparació simbòlica.

La mostra és el resultat d'un ampli procés participatiu amb la comunitat gitana de Catalunya, dinamitzat per l'equip del MHC, encapçalat per Raquel Castellà, coordinadora i documentalista de l'exposició. Tal com explica: «El treball de mediació ha estat clau per crear aquesta exposició, que és el resultat d'un diàleg constant amb la comunitat que ha permès construir un relat rigorós, plural i compartit. Les

aportacions de la comunitat han estat imprescindibles per donar autenticitat al relat de l'exposició. Cada testimoni és una peça única del trencaclosques, narrada amb les seves pròpies paraules i amb la saviesa particular de qui l'ha viscuda. La comunitat ens ha demanat una exposició viva, on les persones en siguin les protagonistes i ens parlin en primera persona».

Un dels elements centrals de la mostra és el paper de la comunitat gitana com a protagonista del relat. El projecte és el resultat d'un ampli procés participatiu impulsat pel MHC, amb més de 160 testimonis orals recollits a Catalunya i a la Catalunya Nord. A través d'aquestes veus, la comunitat comparteix memòria, experiències, desitjos i somnis, oferint al públic una mirada plural i diversa sobre la seva realitat.

L'exposició reuneix també objectes inèdits i més de 150 imatges

procedents de diversos arxius catalans, així com peces cedides per famílies gitanes, un gest que reflecteix la confiança i la col·laboració establertes amb el museu. Aquesta aliança entre institucions patrimonials i la comunitat permet reforçar la memòria i el patrimoni gitano català.

Amb aquesta proposta, el Museu d'Història de Catalunya reafirma el seu compromís amb la participació comunitària i amb la inclusió de veus històricament absents del relat oficial, consolidant-se com un espai de trobada, diàleg i construcció de memòria col·lectiva ■

Museu d'Història de Catalunya

Segueix-nos a les xarxes socials

@mhistoriacat

COMERÇ

26a edició dels Premis Comerç de Barcelona

El Premi Comerç de Barcelona, organitzat per la Direcció de Comerç, Restauració i Alimentació de l'Ajuntament de Barcelona, celebra 26 anys distingint les millors iniciatives comercials de la ciutat. El guardó va néixer el 1997 amb el nom de "Barcelona, la millor botiga del món".

Comerç de Barcelona premia les iniciatives comercials més destacades de l'any. El guardó també integra el Premi Mercats de Barcelona en la seva 14a edició.

L'acte celebrat el passat 28 d'octubre a les Drassanes Reials de Barcelona va comptar amb la presència de comerciants i de representants de les associacions i dels eixos comercials, així com dels mercats municipals de la ciutat. En representació del govern municipal, hi han assistit l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni; la tinenta d'alcaldia de Promoció Econòmica, Comerç, Mercats i Treball, Raquel Gil, i la comissionada de Promoció Econòmi-

ca, Comerç, Restauració i Mercats, Nadia Quevedo.

7 categories

L'edició del 2025 ha estrenat modalitats renovades per adaptar-se millor als reptes actuals. S'han distingit establiments, marques i professionals a través de 7 categories.

4 noves categories:

Premi Relleu +, per a negocis que han assolit amb èxit el relleu generacional o el traspàs.

Premi en excel·lència de compra, que reconeix una experiència de compra innovadora i de qualitat.

Premi a marques o agrupacions comercials que dinamitzen la ciutat, adreçat a iniciatives col·lectives que generen ocupació i dinamismo.

Premi ADN Barcelona, per a empreses nascudes a la ciutat amb projecció internacional.

3 categories i menció ja anteriors:

Premi Albert González, que reconeix trajectòries exemplars

en la promoció i el coneixement del comerç.

Premi Mercats de Barcelona Jordi Maymó, amb dues subcategories: a la millor iniciativa individual i a la millor iniciativa col·lectiva dins dels mercats municipals.

Aquesta edició, a més, el jurat ha volgut atorgar una **Menció Especial de caràcter transversal**.

Premiats

Premi Relleu +: El Tío Che. Orxateria i gelateria del Poblenou.

Premi en excel·lència de compra: Dos Punts. Botiga de llanes i arts creatives del barri d'Horta.

Premi a marques o agrupacions comercials que dinamitzen la ciutat: Servei Estació. Botiga de referència en bricolatge, ferreteria i materials per a la creació i el disseny.

Premi ADN Barcelona: Celler de Gelida. Referent de la cultura del vi a Sants i a tota Barcelona.

Premi Albert González: Maria Carmen Mateos Arrebola. Cap de l'Associació de Comerciants Carmel Comerç.

Premi Mercats de Barcelona Jordi Maymó: Mercat de Santa Caterina (Millor iniciativa col·lectiva) i **Peixateria Ramon** del Mercat de Sant Gervasi (Millor iniciativa individual).

Menció especial: Pròsper Puig (Cansaladeria Puig-Xarcuteries Bosch). Figura imprescindible del comerç de proximitat a Sant Andreu i a la ciutat ■

COMERÇ

6a edició dels Premis Barcelona Restauració

Premiant les iniciatives de restauració que aposten per la proximitat i l'oferta gastronòmica de qualitat i sostenible

Els Premis Barcelona Restauració van celebrar el passat 17 de novembre la sisena edició, en un acte de lliurament presidit per l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, juntament amb la tinenta d'alcaldia de Promoció Econòmica, Comerç, Mercats, Restauració i Treball, Raquel Gil.

Aquests guardons premien els establiments de restauració de la ciutat, amb l'objectiu de reconèixer i promocionar les iniciatives dels restaurants de barri i establiments de proximitat, alhora de donar valor i ajudar a difondre l'oferta gastronòmica de qualitat i sostenible de Barcelona.

L'alcalde, Jaume Collboni, ha destacat que els premis són un "reconeixement als bars i restaurants dels nostres barris, que són una part molt important de la identitat de la ciutat,

que n'hem de tenir cura i donar-los protagonisme perquè ens ajuden a fer una ciutat millor". Va destacar que Barcelona és reconeguda com a capital gastronòmica per la seva oferta d'alta gastronomia, però sobretot també gràcies a la seva restauració de barri.

Premis en cinc categories principals

Els guanyadors de l'edició 2025 han estat:

Premi a la sostenibilitat: Restaurant Xavier Pellicer (Eixample)

Per una proposta que combina producte ecològic, proximitat i gestió responsable, convertint-lo en un referent de cuina conscient i saludable.

Premi al servei de sala: Flash Flash (Sarrià – Sant Gervasi)

Per l'excel·lència d'un model de servei que, des de fa més de 55 anys, manté una atenció acurada i una experiència de client de primer nivell.

Premi a la restauració dels mercats: El Racó del Mercat (Mercat dels Provençals, Sant Martí)

Per la seva aposta per la cuina de mercat, basada en producte fresc i de temporada, i per ser un punt de trobada reconegut al barri.

Premis honorífics per distingir dues trajectòries emblemàtiques:

Los Caracoles (Ciutat Vella)

Segon restaurant més antic de Barcelona, celebra 190 anys dedicats a la cuina catalana tradicional, amb cinc generacions de la família Bofarull al capdavant.

Moncho Neira (Gràcia)

Mort el passat octubre. Fundador d'El Botafumeiro i figura clau en la projecció internacional de la cuina barcelonina, és reconegut per la seva aportació al sector i per una vida vinculada a l'hospitalitat.

Amb aquests guardons, l'Ajuntament reafirma el seu suport a la restauració local i al conjunt d'establiments que contribueixen al dinamisme econòmic, social i cultural dels barris de Barcelona ■

Premi a la qualitat gastronòmica: Bellafile (Ciutat Vella)

Reconeixement a una cuina d'autor amb discurs propi, arrelada al producte de temporada i elaborada amb una clara personalitat culinària.

Premi a la integració en el barri: La Esquinca (Nou Barris)

Pel seu paper, durant més de cinc dècades, com a punt de trobada veïnal i espai de convivència que ha crescut al costat del barri.

COMERÇ

El nostre comerç singular

Podem considerar que els comerços singulars solen ser aquells establiments que destaquen per la seva originalitat, per oferir una oferta temàtica única o fins i tot pel seu disseny. Però en aquest article ens quedarem amb alguns que han sabut mantenir la seva singularitat amb el pas del temps.

No són tots, encara que queden cada vegada menys, però considerem que són representatius d'un teixit comercial que no fa tant de temps era molt propi del barri. Tres exemples:

Un, hereu i últim testimoni d'aquesta Barceloneta pescadora i marinera és Hilados Donado. Un negoci de fils, cordes, xarxes i articles per a la pesca i la navegació, que es manté inalterable 80 anys després de la seva inauguració.

Un altre el taller de rellotgeria de la Joieria Cánovas. Un secret on encara es treballa artesanalment com fa dècades en la reparació de rellotges i muntat-

ge de joieria. Perquè recuperar aquest rellotge oblidat de l'avi és emotivament impagable.

I un tercer, Enquadernacions Bermejo. Un dels pocs tallers d'enquadernació manual que

queden a la ciutat. Per les seves mans passen autèntiques joies a restaurar, o documents i llibres que requereixen un tractament especial que els faci únics.

Fa un temps, a la Barceloneta es baixava a menjar paella però també a fer compres

Són tres exemples d'un comerç avui singular molt escàs que es nega a desaparèixer adaptant-se als temps però sempre sense perdre la seva essència. En tots els barris abundaven i en tots els barris van avui escassejant fins a, en massa casos, desaparèixer.

És el nostre comerç local, però a més és el nostre comerç local més singular ■

ESPORT

Blau de fons: quan el mar es converteix en conversa

Didac Costa, Marta Güemes y Kenneth Perdigón

Barcelona és una ciutat que viu de cara al mar, però sovint ens falta espai per parlar-ne. No només del mar que veiem a la vora de casa—el de les platges, el port o l'horitzó blau—sinó del mar que pensa, que experimenta, que investiga, que educa i que transforma. El mar que no surt a la postal però que sosté vides, projectes, coneixement i oportunitats. Amb aquesta idea neix Blau de fons, el nou cicle de xerrades impulsat per la Fundació Barcelona Capital Nàutica, un projecte que vol acostar la cultura marítima a la ciutadania i donar visibilitat a l'Economia Blava, el concepte que uneix sostenibilitat, innovació i futur en el món oceànic.

Blau de Fons juga amb la idea de “mar de fons”—aquelles onades llargues, profundes i persistents que neixen lluny i arriben amb força—per convertir-la en una metàfora: el mar és el nostre fons compartit, el que ens sosté i ens inspira, una força que pot guiar projectes i generar noves mirades. I és també un “fons blau” econòmic i social: aquell que ens recorda que el mar pot ser motor de progrés si el cuidem i l'escoltem.

La sessió inaugural va tenir lloc el 25 de novembre i va confirmar l'interès creixent pel món marítim. La sala de la Fundació Barcelona Capital Nàutica es va omplir de gom a gom per escoltar tres veus molt diferents però profundament complementàries: Dídac Costa, Marta Güemes i Kenneth Perdigón. Una conversa que va anar més enllà del relat d'expedicions i d'aventures per endinsar-se en la relació íntima i transformadora que cadascú manté amb el mar.

Conversa amb apassionats pel mar

Dídac Costa, navegant oceànic i bomber, va presentar un projecte que representa perfectament l'esperit de Blau de Fons: la travessia de la Patagònia amb patí català, amb Guillermo Cañardo. Costa va reivindicar la navegació com una escola de paciència i adaptació: “El mar t'obliga a escoltar. No pots imposar-li res.”

Marta Güemes, enginyera i navegant, és creadora de la fundació Ocean Peak, que utilitza la navegació i l'entorn marí com a eina educativa per a joves en risc d'exclusió social. Una mirada que vincula mar, pedagogia i creixement personal: “quan un

jove puja a un vaixell i assumeix un rol, entén que forma part d'un equip. I descobreix que pot aportar, que pot aconseguir coses reals.”

El tercer convidat, Kenneth Perdigón, capità i formador nàutic, va parlar del projecte d'exploració del Vinson of Antarctica, en què participa actualment. Va recordar que l'exploració no és només aventura: és també disciplina, humilitat i una mirada científica necessària per entendre el canvi global.

Si aquesta primera trobada va generar tanta expectació és, probablement, perquè el mar forma part de la identitat del nostre barri i de la ciutat de Barcelona. El port, la platja, les escoles de vela, les embarcacions de pescadors, els vaixells oceànics que arriben a competir... Tot això conviu en un mateix espai que sovint transitem sense parar-hi gaire atenció.

Blau de Fons vol intervenir aquí: vol obrir converses que sovint no tenen lloc. Perquè el mar no és només un paisatge: és un patrimoni natural, un ecosistema fràgil i un espai d'oportunitats per a les generacions futures. Treballar per una Economia Blava sostenible —aquella que impulsa activitat econòmica sense comprometre la salut dels oceans— és una responsabilitat compartida. I això passa per conèixer, per escoltar i per donar veu a iniciati-

ves que ja estan transformant el sector.

Noves sessions de Blau de Fons

El cicle continuarà l'11 de desembre amb una sessió especialment significativa: “Navegar amb ceguera”, a càrrec de Dani Anglada Pich. Anglada, finalista en la categoria Team of the Year 2025 de World Sailing amb el projecte Yes We Sail, explicarà la seva experiència navegant sense visió i la seva recent volta a l'Illa de Wight en patí de vela. Una història que combina superació, tecnologia, inclusió i una relació profunda amb el mar.

Blau de Fons seguirà el gener de 2026 amb noves sessions dedicades a temes tan diversos com l'educació ambiental, el paper de les dones en el món marítim, la navegació en solitari, la literatura nàutica i l'economia oceànica sostenible ■

CONTROL HORARIO PARA EMPRESAS

✓ Automatizado

✓ Escalable

✓ Informes automáticos

✓ Cumplimiento Ley
Control Horario

La nueva normativa laboral establece que todas las empresas deben registrar las horas trabajadas por sus empleados de manera precisa, detallada y accesible. El incumplimiento de esta obligación puede resultar en sanciones significativas. Con nuestro servicio de control horario, garantizamos que tu empresa cumpla con esta ley de manera sencilla y eficiente, evitando problemas legales y asegurando la transparencia en la gestión de la jornada laboral.

🛒 <https://www.imuntech.com/>

SERVEIS

5 raons per associar-se a l'ACIB

Som l'organització que representa els comerços, bars, restaurants i serveis de la Barceloneta.

1. ACOMPANYAMENT:

servei d'atenció i assessorament.

2. PROMOCIÓ:

organitzem campanyes per atraure clients.

3. INFORMACIÓ RELLEVANT:

totes les subvencions i ajudes.

4. DIFUSIÓ I VISIBILITAT:

a la web i a les xarxes.

5. REPRESENTACIÓ:

som la veu del teu negoci davant l'Administració.

VIU EL NADAL A LA BARCELONETA 2025

Aquest desembre, la Barceloneta s'ha omplert de llum, música i activitats per a tota la família. Des de ACIB hem confeccionat una programació diversa i festiva per Viure el Nadal al Barri.

PROGRAMACIÓ:

- Aparadors de Nadal – El Grinch s'amaga

Els comerços amaguen el Grinch als seus aparadors descobreix-lo.

6 de desembre – 6 de gener

- Fira de Juguines i Joc Tradicional

Parades de comerç local, juguines i espais de joc per a petits i grans.

6, 7 i 8 de desembre | 12.00–20.30 h | Moll de la Barceloneta

- Cantada de Nades

Les corals del barri ompliran els carrers amb les seves veus.

13 de desembre | 12.00–14.30 h

- 1a Fira Viu el Nadal

Una jornada de tallers, música, activitats familiars.

20 de desembre | 10.00–20.30 h

- Jazz al Comerç

La Carrie Lewis Band oferirà jazz i swing pels i comerços del barri.

27 de desembre | 12.00–14.00 h

**ASSOCIA'T
A L'ACIB.**
FEM LA BARCELONETA
JUNTS!
WWW.ACIB.CAT

c/ Pizarro, 3 - 08003 Barcelona
Atenció al client: 93 221 40 69 /
info@acib.cat

SOSTENIBILITAT

Sostenibilitat ambiental

MB92 Barcelona, guardonada en el 10è aniversari del Positive Impact del Port de Barcelona

El passat 27 de novembre, el Port de Barcelona va celebrar el 10è aniversari de Positive Impact, l'informe anual que mesura i impulsa el progrés en matèria ambiental, social i de bon govern dins la comunitat portuària. Durant l'acte, MB92 Barcelona va ser reconeguda en la categoria d'empresa mitjana per la seva destacada contribució a la sostenibilitat ambiental.

El guardó posa en relleu la Planta de Reciclatge de Plàstic d'MB92

Barcelona, una iniciativa pionera desenvolupada amb l'impuls de la Fundació BCN Port Innovation i en col·laboració amb Pinmar. Aquesta instal·lació, que dona feina a persones en risc d'exclusió social, té capacitat per reciclar més de 100 tones de plàstic anualment. El material reciclat prové d'activitats del grup MB92, com ara el l'encapat durant els treballs de pintura i la protecció d'embarcacions, així com d'altres aportacions de la comunitat portuària.

Mitjançant un procés de tractament complet, la planta transforma els residus plàstics en

petits retalls que es poden reutilitzar en projectes de construcció i iniciatives comunitàries. Un exemple destacat és Carbon Blue, que converteix el plàstic reciclat en mobiliari. Els veïns de la Barceloneta ja n'han vist els beneficis, amb bancs fabricats amb aquest material instal·lats als vestidors del Club de Futbol Barceloneta.

Va recollir el premi en nom d'MB92 Barcelona Marc Hervás, responsable de sostenibilitat, que ha liderat el projecte en col·laboració amb Pinmar i amb l'impuls de la Fundació BCN Port Innovation. Mirant cap al futur, el 2026 marcarà el primer any complet d'operació de la planta, una fita que posarà a prova la seva capacitat i reforçarà el seu paper en la construcció d'un futur més sostenible per al port i les comunitats que l'envolten ■

**BCN PORT
Innovation**

MB92 Barcelona

Passeig Joan de Borbó, 92
08039 Barcelona, Spain
info-barcelona@mb92.com
+34 932 24 02 24

“Trataremos al cliente como nosotros
quisiéramos ser tratados en su lugar”

Silvestre Sánchez Sierra

Aldearrodrigo (Salamanca) 1937 – Barcelona 2025

Siempre en nuestro recuerdo

PESCA

La subhasta a la Llotja

La nova Llotja de Pescadors de Barcelona es va inaugurar el 31 de maig de 2024, situada al Moll de Pescadors del Port Vell, la popularment coneguda "Platjeta". Aquesta nova llotja compta amb 3.233m² d'instal·lacions destinades a l'activitat pesquera i disposa, a més, d'una nova fàbrica de gel.

Són dos els espais destinats a la subhasta. La subhasta de les captures de la pesca d'arrossegament es desenvolupa en recintes separats de la de la pesca de cèrcol o de la llum, perquè la dinàmica i els seus requeriments són molt diferents. En aquest reportatge explicarem breument totes dues subhastes.

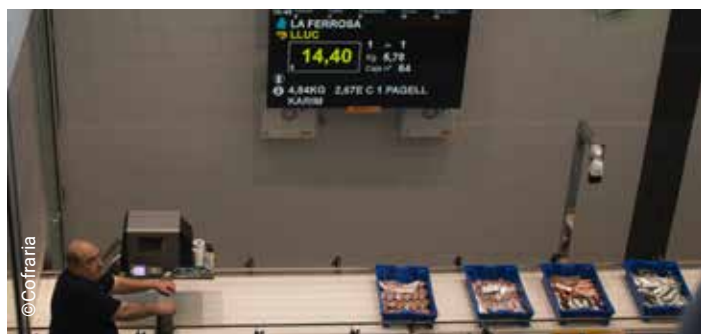
Subhasta de la tarda: pesca d'arrossegament

- Inici jornada pesquera: 7 h.
- Arribada de barques: de 16 a 17 h.
- Inici subhasta: 16.30 h.

Procés:

- Es descarreguen les cubetes de la barca que prèviament han estat preparades per la tripulació en el trajecte de tornada, per espècies, grandària-calibri i criteri de venda.
- Es trasllada la pesca en carreta fins a l'accés a la subhasta per ordre d'arribada.
- Es dipositen les cubetes a la cinta transportadora.
- El pesador i el subhastador de la Confraria (Miguel i Camil) "etiqueten" la cubeta amb el seu pes, calibre, espècie, barca de procedència, frescor, grandària, envàs i, el més important, marquen el preu de sortida*.

* Criteri de preu de sortida: tenint en compte els preus de venda dels últims 3-5 dies i els preus marcats a aquest mateix producte en els altres ports, indiquen un preu de sortida superior que doni marge en la subhasta "a la baixa".

La barca pot dir prèviament fins a quin preu està disposada a vendre, per a si baixa es per a aquesta subhasta.

- La subhasta és presencial i per internet. A partir del pesatge, se segueix per vídeo el recorregut de la cubeta de la cinta.
- A la sala, els compradors estan a la tribuna veient per pantalla i in situ el producte, les seves característiques i el preu de sortida. Després dels 7 metres inicials de recorregut, es para la cinta i comença la subhasta a la baixa. El comprador interessat

pararà el preu de compra amb el seu comandament a distància.

- Seguidament es crea l'etiqueta amb tota la informació abans indicada, afegint ja el nom del comprador.
- Al final de la cinta, els mossos (camàlics) ajudaran a separar i carregar la compra al comprador, normalment minorista (peixateria, restauració i també grans superfícies).
- En paral·lel, la barca rep un detallat albarà amb tot el que s'ha venut.

CULTURA

Salvat-Papasseit. Al voltant de la Nitra

Àlex Darriba (Barcelona, 1972), estudiós i col·leccionista de l'obra de Joan Salvat-Papasseit i de la història de la Barceloneta.

EL LLIBRE Salvat-Papasseit. Al voltant de la Nitra és una invitació a redescobrir la figura del poeta Joan Salvat-Papasseit

des d'una mirada íntima, visual i urbana. A través d'anècdotes, referències visuals, dades històriques i fragments biogràfics, Àlex Darriba ens guia pels escenaris reals de la vida del poeta. Entre d'altres la zona portuària ■

Obert de dimecres a diumenge als migdies. Reserves al 93 627 15 85

Sant Carles, 28 · 08003 Barcelona
936 27 15 85 · casamaians.com

Guina catalana d'ànima marinera, cassoles de temporada, platets mar i muntanya, arrossos, vi i alegria

PONTE GUAPA, PONTE GUAPO

Manos y pies. Depilación. Todo tipo de tratamientos faciales y corporales. Quiromasajes y masajes relajantes.

Infórmate.

Horario: de martes a viernes de 10:00 a 19:00 h. Sábado de 10.00 a 14:00 h.

675 804 391 @triniestetica
Baluard, 70. 08003 Barceloneta
T: 936 279 22

SABORS DE NADAL

DEL 4 DE DESEMBRE AL 6 DE GENER
AL MOLL DEL DIPÒSIT

CASETES DE FUSTA
I DECORACIÓ NADALENCA
US ESPEREM!

INAUGURACIÓ

Carrer Comerç 21
El Born, BCN

TARDEOS I MOLT MÉS!
DESEMBRE 2025

DESDE 1962 TIRANDO CERVEZA

El Vaso de Oro

— Desde 1962 —

Balboa, 6 - 08003 Barcelona · T: 93 319 30 98 · www.vasodeoro.com